

**CONSIDERAȚII PRIVIND REGIMUL JURIDIC
APLICABIL PROCEDURII DE REGULARIZARE
A CERERII DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ
POTRIVIT NOULUI COD DE PROCEDURĂ CIVILĂ**

Au. dr. Sonia Florea

SCPdA Florea Gheorghe și Asociații

**CONSIDÉRATIONS SUR LE RÉGIME JURIDIQUE APPLICABLE À LA
PROCÉDURE DE RÉGULARISATION DE LA DEMANDE EN JUSTICE EN VERTU
DU NOUVEAU CODE DE PROCÉDURE CIVILE**

Résumé:

Le nouveau Code de procédure civile (NCPC), entré en vigueur le 15 février 2013, prévoit une procédure de vérification et régularisation de la demande en justice qui introduit l'instance (la demande initiale), sous peine de nullité de la demande en justice.

L'étude propose une analyse concernant les nouveautés de la réglementation, en vue des difficultés d'accès au justice dus à l'application ad litteram des dispositions de l'article 194 NCPC, pris isolé et sans aucun effort des tribunaux de donner une interprétation téléologique où systématique à cette norme juridique, qui ont eu comme résultat l'annulation de la majorité des demandes en justice.

Les décisions pertinentes d'annulation des demandes en justice prononcées par les tribunaux sont critiquées.

L'article soutient la nécessité de faire la distinction entre les éléments essentielles des demandes en justice, par rapport aux quelles le tribunal peut fixer les limites des litiges et les éléments qui ne sont pas essentielles à ce but.

Cette distinction permet le respect par les tribunaux du régime juridique de la nullité (relative et absolue) des actes de procédure, régi par les dispositions des articles 174-179 NCPC.

Mots clés: *Code de procédure civile, demandes en justice, nullité des actes de procédure civile.*

**CONSIDERATIONS REGARDING THE LEGAL REGIME APPLICABLE TO THE
REGULATION PROCEDURE OF THE SUE PETITION UNDER THE NEW CIVIL
PROCEDURE CODE**

Abstract:

The new Code of civil procedure (NCPC), in force from the 15th of February 2013 establishes a new procedure of regulation of claims in front of courts of first instance; under the declaration of invalidity of claims.

The study focuses on the main aspects of novelty of the legal provisions, having in view the difficulties of the acces to justice due to the rigid application, ad

litteram, of sole provisions of article 194 NCP, without any effort of a teleological and systematical interpretation of the law, which led to the invalidation of the majority of claims.

The article criticizes some of the relevant decisions of the courts of first instance. The article argues the necessity to distinguish between essential elements of claims, which allow courts to determine the limits of the case and elements which do not prevent the progress of the case.

This differentiation allows courts to observe the legal regime of invalidity (based on relative and absolute grounds) of acts of civil procedure, established by articles 174-179 NCPC.

Key words: *Code of civil procedure, claims in front of courts of first instance, invalidity of claims.*

1. Preliminarii

Scopul edictării noului Cod de procedură civilă (în continuare, NCPC) este înfăptuirea justiției, de către instanțele judecătorești (art. 1 NCPC), prin judecarea cauzei în cadrul unui proces echitabil, în termen optim și previzibil (art. 6 NCPC).

Accesul la justiție sau la instanțele judecătorești se face prin pomirea procesului civil, ca urmare a investirii instanței cu o cerere de competența acesteia (art. 5 alin. (1) NCPC coroborat cu art. 9 alin. (1) NCPC). Art. 30 NCPC prevede că „oricine are o pretenție împotriva unei alte persoane ori urmărește soluționarea în justiție a unei situații juridice are dreptul să facă o cerere înaintea instanței competente”.

Corelativă dreptului persoanelor de a sesiza instanța este îndatorirea judecătorilor „să primească și să soluționeze orice cerere de competența instanțelor judecătorești, potrivit legii” (art. 5 alin. (1) NCPC). Obligația judecătorului de a primi și soluționa cererile adresate instanței este ridicată la rang de principiu fundamental al procesului civil.

Este de actualitate problema interpretării și aplicării normelor procedurale privind regularizarea cererii de chemare în judecată, norme care au generat practica instanțelor de a anula, nejustificat, numeroase cereri de chemare în judecată.

Considerăm că reglementarea unei proceduri de regularizare a cererii de chemare în judecată, sub sancțiunea anulării cererii (și nu sub sancțiunea ineficiență a suspendării judecării, prevăzută de art. 114 alin. (4) C. pr. civ. 1865) se impunea, în vederea responsabilizării reclamantului, pentru ca procesul să capete un curs firesc și să se soluționeze cu celeritate, fiind evitate amânările repetate, în scopul completării cererii de chemare în judecată pe parcursul desfășurării procesului civil, ulterior citării părâtului și stabilirii primului termen de judecată.

Dreptul instanței de a verifica și de a regulariza cereri de chemare în judecată, precum și de a anula cereri de chemare în judecată corespunde unui scop social. Exercițarea acestui drept nu trebuie împinsă până la limitele sale extreme – care nu corespund finalității sancțiunii nulității: înlăturarea vătămării procesuale a unei părți, înlăturare care nu poate fi făcută altfel decât prin anularea actului¹⁾. Există o limită a exercițiului

¹⁾ Pentru opinia, pe care o considerăm greșită, potrivit căreia art. 194 și art. 200 NCPC se interpretează în mod izolat, și nu sistematic, deoarece sancțiunea nulității aplicabilă în procedura regularizării cererii de chemare în judecată este o instituție juridică distinctă de sancțiunea

Considerații privind regimul juridic aplicabil procedurii de regularizare a cererii de chemare în judecată

57

acestui drept, anume limita de la care instituția juridică a regularizării cererii de chemare în judecată este deturnată de la destinația sa socială.

Scopul instituirii procedurii vizează formarea dosarului pentru stabilirea precisă a cadrului obiectiv și subiectiv al litigiului și fixarea eficientă a primului termen de judecată.

Scopul legiuitorului nu a fost încă suficient de bine înțeles. Sunt numeroase cazurile în care s-au aplicat *ad litteram* prevederile art. 194 NCP C și s-au anulat cereri de chemare în judecată care cuprindeau elementele esențiale pentru stabilirea precisă a cadrului procesual al litigiului dedus judecătii (prevăzute la art. 196 NCP C²⁾).

Există situații în care cererile de chemare în judecată care întruneau cerințele art. 196 NCP C au fost anulate incorect, în condițiile în care au fost nerespectate condițiile impuse de lege pentru aplicarea sancțiunii nulității (existența unei vătămări procesuale a pârâtului) și principiul înlăturării vătămării fără anularea actului, reglementate prin dispozițiile art. 175³⁾ și art. 177⁴⁾ NCP C, precum și regimul juridic al invocării nulității, reglementat prin dispozițiile art. 174⁵⁾ și ale art. 178⁶⁾ NCP C.

nulității aplicabilă actelor de procedură civilă potrivit dispozițiilor art. 174-179 NCP C, a se vedea G.-S. Lefter, *Regularizarea cererii de chemare în judecată – instrument de realizare a dreptului la judecarea cauzei în termen optim și previzibil*, publicat în RRDP nr. 4/2013 și pe www.juridice.ro, la data de 18 noiembrie 2013.

²⁾ Art. 196 NCP C prevede: (1) *Cererea de chemare în judecată care nu cuprinde numele și prenumele sau, după caz, denumirea oriăreia dintre părți, obiectul cererii, motivele de fapt ale acesteia ori semnătura părții sau a reprezentantului acesteia este nulă. Dispozițiile art. 200 sunt aplicabile.*

(2) *Cu toate acestea, lipsa semnăturii se poate acoperi în tot cursul judecătii în fața primei instanțe. Dacă se invocă lipsa semnăturii, reclamantul care lipsește la acel termen va trebui să semneze cererea cel mai târziu la primul termen următor, fiind înștiințat în acest sens prin citație. În cazul în care reclamantul este prezent în instanță, acesta va semna chiar în ședința în care a fost invocată nulitatea.*

(3) *Orice altă neregularitate în legătură cu semnarea cererii de chemare în judecată va fi îndreptată de reclamant în condițiile prevăzute la alin. (2).*

³⁾ Potrivit art. 175 NCP C: (1) *Actul de procedură este lovit de nulitate dacă prin nerespectarea cerinței legale s-a adus părții o vătămare care nu poate fi înlăturată decât prin desființarea acestuia.*

(2) *În cazul nulităților expres prevăzute de lege, vătămarea este prezumată, partea interesată putând face dovada contrară.*

⁴⁾ Potrivit art. 177 NCP C: (1) *Ori de câte ori este posibilă înlăturarea vătămării fără anularea actului, judecătorul va dispune îndreptarea neregularităților actului de procedură.*

(2) *Cu toate acestea, nulitatea nu poate fi acoperită dacă a intervenit decăderea ori o altă sancțiune procedurală sau dacă se produce ori subsistă o vătămare.*

(3) *Actul de procedură nu va fi anulat decât până la momentul pronunțării asupra excepției de nulitate a dispărut cauza aceasta.*

⁵⁾ Potrivit art. 174 NCP C: (1) *Nulitatea este sancțiunea care lipsește total sau parțial de efecte actul de procedură efectuat cu nerespectarea cerințelor legale, de fond sau de formă.*

(2) *Nulitatea este absolută atunci când cerința nerespectată este instituită printr-o normă care ocrotește un interes public.*

(3) *Nulitatea este relativă în cazul în care cerința nerespectată este instituită printr-o normă care ocrotește un interes privat.*

⁶⁾ Potrivit art. 178 NCP C: (1) *Nulitatea absolută poate fi invocată de orice parte din proces, de judecător sau, după caz, de procuror, în orice stare a judecătii cauzei, dacă legea nu prevede altfel.*

(2) *Nulitatea relativă poate fi invocată numai de partea interesată și numai dacă neregularitatea nu a fost cauzată prin propria faptă.*

(3) *Dacă legea nu prevede altfel, nulitatea relativă trebuie invocată.*

Practica unor instanțe a golit de conținut prevederi ale noului Cod de procedură civilă, care permiteau reclamantului sau instanței înlăturarea neregularității cererii de chemare în judecată prin îndeplinirea din oficiu a obligației de a depune cererea de chemare în judecată sau înscrisurile atașate acesteia în atâtea exemplare câte sunt necesare pentru comunicare, pe cheltuiala reclamantului (art. 149 NCPC²⁾), semnarea cererii de chemare în judecată ulterior primului termen de judecată (art. 196 NCPC), încuviințarea probelor propuse de părți în etapa cercetării procesului (art. 237 NCPC), soluționarea oricăror cereri formulate de părți la primul termen de judecată la care acestea sunt legal citate (art. 237 NCPC) etc.

2. Scurtă privire de ansamblu asupra reglementărilor noului Cod de procedură civilă privind cuprinsul, verificarea și regularizarea cererii de chemare în judecată

Cuprinsul cererii de chemare în judecată este reglementat prin dispozițiile art. 194 NCPC, potrivit cărora: *Cererea de chemare în judecată va cuprinde:*

a) numele și prenumele, domiciliul sau reședința părților ori, pentru persoane personal denumirea și sediul lor. De asemenea, cererea va cuprinde și codul numeric personal sau, după caz, codul unic de înregistrare ori codul de identificare fiscală, numărul de înmatriculare în registrul comerțului sau de înscriere în registrul persoanelor juridice și contul bancar ale reclamantului, precum și ale părâtului, dacă părțile posedă ori li s-au atribuit aceste elemente de identificare potrivit legii, în măsura în care acestea sunt cunoscute de reclamant. Dispozițiile art. 148 alin. (1) teza a II-a sunt aplicabile. Dacă reclamantul locuiește în străinătate, va arăta și domiciliul ales în România unde urmează să i se facă toate comunicările privind procesul;

b) numele, prenumele și calitatea celui care reprezintă partea în proces, iar în cazul reprezentării prin avocat, numele, prenumele acestuia și sediul profesional. Dispozițiile

a) pentru neregularitățile săvârșite până la începerea judecării, prin întâmpinare sau, dacă întâmpinarea nu este obligatorie, la primul termen de judecată;

b) pentru neregularitățile săvârșite în cursul judecării, la termenul la care s-a săvârșit neregularitatea sau, dacă partea nu este prezentă, la termenul de judecată imediat următor și înainte de a pune concluzii pe fond.

(4) Partea interesată poate renunța, expres sau tăcut, la dreptul de a invoca nulitatea relativă. (5) Toate cauzele de nulitate a actelor de procedură deja efectuate trebuie invocate deodată, sub sancțiunea decăderii părții din dreptul de a le mai invoca.

²⁾ Potrivit art. 149 NCPC: *(1) Când cererea urmează a fi comunicată, ea se va face în atâtea exemplare câte sunt necesare pentru comunicare, în afară de cazurile în care părțile au un reprezentant comun sau partea figurează în mai multe cauzăți juridice, când se va face într-un singur exemplar. În toate cazurile este necesar și un exemplar pentru instanță.*

(2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile în mod corespunzător și în cazul prevăzut la art. 148 alin. (4), greșierul de ședință fiind ținut să întocmească din oficiu copiele de pe încheiere necesare pentru comunicare.

(3) Dacă obligația prevăzută la alin. (1) nu este îndeplinită, instanța va putea îndeplini din oficiu sau va putea pune în sarcina oricăreia dintre părți îndeplinirea acestei obligații, pe cheltuiala părții care avea această obligație.

(4) În cazul în care cererea a fost comunicată, potrivit legii, prin fax sau prin poștă electronică, greșierul de ședință este ținut să întocmească din oficiu copii de pe cerere, pe cheltuiala părții care avea această obligație. Dispozițiile art. 154 alin. (6) rămân aplicabile.

art. 148 alin reprezentant c) obiect este evaluat acestei valori corespunzător și județul, st și, când mai cadastral sau de carte func cadastru și p imobilul nu e care atestă a d) arătan e) arătan prin înscrisu dorește să își părâtului, va în cazurile în fi atașat cere numele, prei aplicabile în f) semnăt Cu caract personal ca codul numer în care acest Reclamar calcul prin corespunzător dispozițiile carte funcia cadastru și i imobilul nu care atestă a Dovezile enumerate g va trebui să Art. 196 numele și p motivele de nulă. Dispoz.

³⁾ Art. 10³ proprietate și valoarea imp (2) în cazi

Considerații privind regimul juridic aplicabil procedurii de regularizare a cererii de chemare în judecată

art. 148 alin. (1) teza a II-a sunt aplicabile în mod corespunzător. Dovada calității de reprezentant, în forma prevăzută la art. 151, se va alătura cererii;

c) obiectul cererii și valoarea lui, după prețuirea reclamantului, atunci când acesta este evaluabil în bani, precum și modul de calcul prin care s-a ajuns la determinarea acestei valori, cu indicarea înscrisurilor corespunzătoare. Pentru imobile, se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 104. Pentru identificarea imobilelor se vor arăta localitatea și județul, strada și numărul, iar în lipsă, vecinătățile, etajul și apartamentul, precum și, când imobilul este înscris în cartea funciară, numărul de carte funciară și numărul cadastru sau topografic, după caz. La cererea de chemare în judecată se va anexa extrasul de carte funciară, cu arătarea titularului înscris în cartea funciară, eliberat de biroul de cadastru și publicitate imobiliară în raza căruia este situat imobilul, iar în cazul în care imobilul nu este înscris în cartea funciară, se va anexa un certificat emis de același birou, care atestă acest fapt;

d) arătarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază cererea;

e) arătarea dovezilor pe care se sprijină fiecare capăt de cerere. Când dovada se face prin înscrisuri, se vor aplica, în mod corespunzător, dispozițiile art. 150. Când reclamantul dorește să își dovedească cererea sau vreunul dintre capetele acesteia prin interogatoriul părâtului, va cere înfățișarea în persoană a acestuia, dacă părâtul este o persoană fizică. În cazurile în care legea prevede că părâtul va răspunde în scris la interogatoriu, acesta va fi atașat cererii de chemare în judecată. Când se va cere dovada cu martori, se vor arăta numele, prenumele și adresa martorilor, dispozițiile art. 148 alin. (1) teza a II-a fiind aplicabile în mod corespunzător;

f) semnătura.

Cu caracter de nouitate, noul Cod de procedură civilă reglementează codul numeric personal ca element de identificare a persoanelor fizice. Pentru părâtul persoană fizică, codul numeric personal va putea fi indicat în cerere de către reclamant numai în măsura în care acesta îi este cunoscut [art. 194 lit. a) NCPG].

Reclamantul va trebui să indice obiectul cererii, precum și valoarea lui, modul de calcul prin care s-a ajuns la determinarea acestei valori, în raport de înscrisurile corespunzătoare, care vor fi indicate. Pentru imobile, se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 104 NCPG⁹⁾. La cererea de chemare în judecată se va anexa extrasul de carte funciară, cu arătarea titularului înscris în cartea funciară, eliberat de biroul de cadastru și publicitate imobiliară în raza căruia este situat imobilul, iar în cazul în care imobilul nu este înscris în cartea funciară, se va anexa un certificat emis de același birou, care atestă acest fapt [art. 194 lit. c) NCPG].

Dovezile vor trebui să fie efectiv indicate în cererea de chemare în judecată, nu numai enumerate generic. Interogatoriul persoanei juridice, care urmează să răspundă în scris, va trebui să fie atașat la cererea de chemare în judecată [art. 194 lit. e) NCPG].

Art. 196 alin. (1) NCPG prevede: *Cererea de chemare în judecată care nu cuprinde numele și prenumele sau, după caz, denumirea oricăreia dintre părți, obiectul cererii, motivele de fapt ale acesteia ori semnătura părții sau a reprezentantului acesteia este nulă. Dispozițiile art. 200 sunt aplicabile.*

⁹⁾ Art. 104 NCPG. Cererile în materie imobiliară (1) în cererile având ca obiect un drept de proprietate sau alte drepturi reale asupra unui imobil, valoarea lor se determină în funcție de valoarea impozabilă, stabilită potrivit legislației fiscale.

(2) În cazul în care valoarea impozabilă nu este stabilită sunt aplicabile dispozițiile art. 98.

Potrivit acestui articol, sunt elemente esențiale ale cererii de chemare în judecată: numele și prenumele sau, după caz, denumirea oricăreia dintre părți, obiectul cererii, motivele de fapt ale acesteia ori semnătura părții sau a reprezentantului acesteia.

Față de prevederile art. 133 alin. (1) C. pr. civ. 1865, observăm că sunt adăugate motivele de fapt ale cererii de chemare în judecată, ca elemente esențiale, și că sancțiunea aplicabilă pentru lipsa acestora este nulitatea cererii de chemare în judecată, aplicabilă în condițiile art. 200 NCPC.

Potrivit art. 200 NCPC: *(1) Completul cărui a s-a repartizat aleatoriu cauza verifică, de îndată, dacă cererea de chemare în judecată îndeplinește cerințele prevăzute la art. 194-197.*

(2) Când cererea nu îndeplinește aceste cerințe, reclamantului i se vor comunica în scris lipsurile, cu mențiunea că, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării, trebuie să facă completările sau modificările dispuse, sub sancțiunea anulării cererii. Se exceptează de la această sancțiune obligația de a se desemna un reprezentant comun, caz în care sunt aplicabile dispozițiile art. 202 alin. (3).

(3) Dacă obligațiile privind completarea sau modificarea cererii nu sunt îndeplinite în termenul prevăzut la alin. (2), prin încheiere, dată în camera de consiliu, se dispune anularea cererii.

(4) Împotriva încheierii de anulare, reclamantul va putea face numai cerere de reexaminare, solicitând motivat să se revină asupra măsurii anulării.

(5) Cererea de reexaminare se face în termen de 15 zile de la data comunicării încheierii.

(6) Cererea se soluționează prin încheiere definitivă dată în camera de consiliu, cu citarea reclamantului, de către un alt complet al instanței respective, desemnat prin repartizare aleatorie, care va putea reveni asupra măsurii anulării dacă aceasta a fost dispusă eronat sau dacă neregularitățile au fost înlăturate în termenul acordat potrivit alin. (2).

(7) În caz de admitere, cauza se retrimite completului inițial învestit.

Lipsa oricărui element al cererii de chemare în judecată poate fi acoperită în procedura regularizării cererii. Procedura este aplicabilă atât în privința cerințelor intrinseci cererii, cât și în privința cerințelor extrinseci, privitoare la numărul de exemplare și timbrare.

Procedura regularizării cererii de chemare în judecată presupune comunicarea către reclamant a lipsurilor, cu mențiunea că, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării, acesta trebuie să efectueze completările sau modificările dispuse.

Vom analiza pe larg procedura în cele ce urmează.

Față de prevederile art. 114 C. pr. civ. 1865, sancțiunea neîndeplinirii obligației nu este suspendarea judecării, aptă a atrage perimarea cererii de chemare în judecată, ci anularea cererii.

Procedura nu permite comunicarea către părât a unei cereri de chemare în judecată neregulat întocmită și tinde la înlăturarea motivelor de nulitate absolută (nu și de nulitate relativă, deoarece sancțiunea nu poate fi invocată, din oficiu, de către instanță, astfel cum prevede art. 178 NCPC⁹⁾) pe care părâtul le-ar putea invoca pe cale de excepție, evitarea

⁹⁾ Potrivit dispozițiilor art. 178 NCPC: *(1) Nulitatea absolută poate fi invocată de orice parte din proces, de judecător sau, după caz, de procuror, în orice stare a judecării cauzei, dacă legea nu prevede altfel.*

(2) Nulitatea relativă poate fi invocată numai de partea interesată și numai dacă neregularitatea nu a fost cauzată prin propria faptă.

(3) Dacă legea nu prevede altfel, nulitatea relativă trebuie invocată:

judecată:
 cererii;

a.
 dăguate
 rțunnea
 aplicabilă

verifică,
 ăzute la

unica în
 rnicării;
 erții. Se
 nuu, caz

deplinite
 dispune

ere de

rețelării.
 nșitu, cu
 nat prin
 ta a fost
 t potrivit

procedura
 i cererii,
 ibrare.
 rea către
 primirea

gății nu
 lecată, ci

judecată
 epulitate
 sifel cuu
 , evitarea

rice parte
 ă legea nu
 uieritatea

Considerații privind regimul juridic aplicabil procedurii de regularizarea a cererii de chemare în judecată amănărilor repetate pentru acoperirea neregularităților sau pentru comunicarea întâmpinării și a înscrisurilor anexate acesteia, dar și responsabilizarea reclamantilor și protejarea părâtului prezumat innocent de cereri șicanatorii sau vexatorii.

Primum termen de judecată va fi fixat, de regulă, numai după comunicarea cererii de chemare în judecată către părât, depunerea întâmpinării și depunerea răspunsului la întâmpinare (art. 201 NCPG).

Nu a fost păstrată soluția prevăzută la art. 114¹ C. pr. civ. 1865 privind depunerea întâmpinării cel mai târziu cu 5 zile înainte de termenul stabilit pentru judecată.

Procedura asigură constituirea dosarului complet al cererii de chemare în judecată, respectarea contradictorialității, a dreptului la apărare, asigurarea celerității soluționării cauzei printr-o pregătire eficientă a dezbaterii în fond a cauzei. Actele de procedură fiind deja comunicate, inclusiv dovezile pe care se sprijină cererea și, eventual, interogatoriul propus persoanei juridice, este scurtată semnificativ durata procesului. Dosarul astfel constituit permite judecătorului ca la primul termen de judecată să estimeze durata cercetării procesului.

3. Cerințele legale intrinseci cererii de chemare în judecată (cuprinsul cererii de chemare în judecată)

Sedul materiei este art. 194 NCPG. Reguliile de interpretare a legii civile, înțelegă că *operațiune logica-rațională de lămurire, explicare a conținutului și sensului normelor (...), în scopul justei lor aplicări, prin corecta încadrare a diferitelor situații din viața practică în ipotezele ce le conține*¹⁰¹ impun aplicarea acestei dispoziții normative numai după efectuarea operațiunii de interpretare sistematică a textului de lege, ținând seama de legăturile sale cu alte dispoziții ale noului Cod de procedură civilă, precum și a operațiunii de interpretare istorico-teleologică a acestuia, având în vedere finalitatea, rațiunea adoptării dispoziției normative, deoarece *ubi cessat ratio legis, ibi cessat lex*.

Art. 194 NCPG precizează cuprinsul cererii de chemare în judecată, fără a face distincția între elementele esențiale și elementele neesențiale ale acesteia. Prevederile art. 194 NCPG, coroborate cu cele ale art. 196 NCPG, permit clasificarea elementelor unei cereri de chemare în judecată în elemente esențiale ale cererii de chemare în judecată pentru formarea dosarului și stabilirea cadrului litigiului dedus judecătii [a căror lipsă este sancționată cu nulitatea absolută a cererii de chemare în judecată, potrivit art. 196 alin. (1) NCPG] și elemente neesențiale ale cererii de chemare în judecată, care pot fi indicate de reclamant, în măsura în care acesta le cunoaște [art. 194 lit. a)] sau în măsura în care acesta, potrivit principiului disponibilității, propune o anumită dovadă în susținerea cererii [art. 194 lit. e)] etc.

a) pentru neregularitățile săvârșite până la începerea judecătii, prin întâmpinare sau, dacă întâmpinarea nu este obligatorie, la primul termen de judecată;

b) pentru neregularitățile săvârșite în cursul judecătii, la termenii la care s-a săvârșit neregularitatea sau, dacă partea nu este prezentă, la termenii de judecată imediat următor și înainte de a pune concluzii pe fond.

(4) Partea interesată poate renunța, expres sau tacit, la dreptul de a invoca nulitatea relativă.

(5) Toate cauzele de nulitate a actelor de procedură deja efectuate trebuie invocate deodată, sub

¹⁰¹ Gh. Belean, *Drept civil român. Introducere în dreptul civil. Subiectele dreptului civil*, ed. a 9-a,

Ed. Universul Juridic, București, 2004, p. 53.

Deoarece reglementează cerințe intrinseci cererii de chemare în judecată, nerespectarea acestor cerințe atrage sancțiunea nulității condiționate de vătămare, reglementată prin dispozițiile art. 175 NCPC.

Sunt incidente și prevederile art. 177 și art. 178 NCPC privind obligația judecătorului de a îndrepta neregularitățile actului de procedură și limitele dreptului instanței de a invoca nulitatea.

Vom analiza, succint, fiecare dintre elementele cererii de chemare în judecată, având în vedere criteriul relevanței pentru formarea dosarului cauzei deduse judecății, criteriu pe care îl avem în vedere deoarece, potrivit art. 178 alin. (1) NCPC, instanța judecătorească nu poate invoca, din oficiu, decât nulitățile absolute, iar potrivit art. 174 alin. (2), nulitatea este absolută atunci când cerința nerespectată este instituită printr-o normă care ocrotește un interes public.

Singurul interes public a cărui nesocotire ar putea fi invocată de către instanța judecătorească privește imposibilitatea obiectivă de formare a dosarului, deoarece nu se pot stabili limitele subiective și obiective ale litigiului dedus judecății, respectiv elementele sale esențiale privitoare la părți, obiect și cauză [elemente reglementate prin art. 196 alin. (1) NCPC¹¹⁾].

a) Indicarea numelui și a prenumelui părților, precum și a denumirii lor sunt elemente esențiale ale cererii de chemare în judecată [art. 196 alin. (1) NCPC¹²⁾].

b) Indicarea domiciliului¹³⁾ sau a reședinței¹⁴⁾. Aceste elemente de identificare a părților sunt puse pe același plan, deoarece scopul reglementării este acela de a comunica, efectiv, pătrătului actele de procedură de la dosar. Sunt aplicabile și prevederile art. 155 alin. (1) NCPC, ale art. 154 alin. (8) NCPC, ale art. 167 NCPC, precum și dispozițiile relevante din noul Cod civil (în continuare, NCC¹⁵⁾).

¹¹⁾ Pentru opinia care nu ia în considerare criteriul relevanței elementului cererii de chemare în judecată pentru formarea dosarului și stabilirea cadrului juridic sau a limitelor litigiului dedus judecății și nici principiul potrivit căruia instanța poate invoca din oficiu numai nulitatea absolută, incidentă dacă cerința legală nerespectată ocrotește un interes public [art. 178 alin. (1) și art. 174 alin. (2) NCPC], opinie potrivit căreia, în privința cerințelor intrinseci cererii de chemare în judecată, sancțiunea anulării cererii poate interveni nu doar în cazul cerințelor prevăzute de art. 196 alin. (1) NCPC, a se vedea Gh.-L. Zidaru, *Unele aspecte privind regularizarea cererii de chemare în judecată și noua reglementare a taxelor judiciare de timbru*, publicat în RRDP nr. 3/2013, p. 157 și pe www.juridice.ro, la data de 22 noiembrie 2013.

¹²⁾ Art. 196 alin. (1) NCPC: *Cererea de chemare în judecată care nu cuprinde numele și prenumele sau, după caz, denumirea oricăreia dintre părți, obiectul cererii, motivele de fapt ale acesteia ori semnătura părții sau a reprezentantului acesteia este nulă. Dispozițiile art. 200 sunt aplicabile.*

¹³⁾ Art. 87 NCC: *Domiciliul persoanei fizice, în vederea exercitării drepturilor și libertăților sale civile, este acolo unde aceasta declară că își are locuința principală.*

¹⁴⁾ Art. 88 NCC: *Reședința persoanei fizice este în locul unde își are locuința secundară; Art. 90 NCC: (1) Reședința va fi considerată domiciliu când acesta nu este cunoscut. (2) În lipsă de reședință, persoana fizică este considerată că domiciliază la locul ultimului domiciliu, iar dacă acesta nu se cunoaște, la locul unde acea persoană se găsește.*

¹⁵⁾ Art. 91 NCC: (1) *Dovada domiciliului și a reședinței se face cu mențiunile cuprinse în cartea de identitate.*

(2) *În lipsa acestor mențiuni ori atunci când acestea nu corespund realității, stabilirea sau schimbarea domiciliului ori a reședinței nu va putea fi opusă altor persoane.*

(3) *Dispozițiile alin. (2) nu se aplică în cazul în care domiciliul sau reședința a fost cunoscută prin alte mijloace de cel căruia i se opune.*

c) **li**
de ider
inscrie
fi făcut

Art.

potrivit

judecat

numări

dacă fi

Ca

în cauz

împotr

Păr

parcur

alin. (3

interve

Art

esenți

și pent

d)

zentat

NCPC]

art. 15

alătur

Do

prin f

mand

și con

repre

lor, d

prin c

Ar

acelaș

locuiri

Al

legii s

15;

cător;

(2

în alis

solici.

fără t

17

proce

propri

la alt

măsu

și sis.

rerespectiv
elementată
lecătorului
tanței de a

1) judecată,
e judecătii,
C. instanța
vit art. 174
ită *printro*

re instanța
i, deoarece
i, respectiv
entate prin
ri lor sunt
entificare a
acomunica,
rile art. 155
dispozițiile

Considerații privind regimul juridic aplicabil procedurii de regularizare a cererii de chemare în judecată

c) Indicarea codului numeric personal, codului unic de înregistrare, codului de identificare fiscală, numărului de înmatriculare în registrul comerțului sau de înscriere în registrul persoanelor juridice și contului bancar ale părții va putea fi făcută de reclamant, evident, numai în măsura în care cunoaște aceste informații.

Art. 194 lit. a) NCPCC face trimitere la prevederile art. 148 alin. (1) teza a doua NCPCC, potrivit căreia, „dacă este cazul”, reclamantul poate indica, în cererea de chemare în judecată, pe lângă elementele de identificare prevăzute de lege, și adresa electronică, numărul de telefon, numărul de fax ori alte asemenea coordonate, ale sale și ale părții, dacă îi sunt cunoscute.

Ca nouate, noul Cod de procedură civilă reglementează procedura introducerii în cauză a altor persoane, chiar dacă reclamantul, părții sau alte părți în proces se împotrivesc [art. 78 alin. (1) și (2) NCPCC¹⁰⁾].

Părțile își păstrează calitatea procesuală dobândită în fața primei instanțe pe tot parcursul soluționării procesului. Calitatea părților nu poate fi schimbată în apel [art. 478 alin. (3) NCPCC]. Alte părți care nu au participat la judecata în fața primei instanțe nu pot interveni în proces în etapa apelului decât în condițiile prevăzute de art. 62 alin. (3) NCPCC.

Art. 154 alin. (8) NCPCC¹¹⁾ devine aplicabil în cazurile în care lipsesc informații esențiale pentru îndeplinirea procedurii de comunicare a actelor de procedură, precum și pentru îndeplinirea oricărei atribuții proprii activității de judecată.

d) **Indicarea reprezentantului părții.** În toate situațiile în care partea este reprezentată în proces [„dacă este cazul”, potrivit dispozițiilor art. 148 alin. (1) teza a doua NCPCC], se vor indica în cerere elementele de identificare ale reprezentantului. Prevederile art. 194 lit. b) NCPCC au caracter imperativ: „dovada calității de reprezentant (...) se va alătura cererii”.

Dovada calității de reprezentant se face în forma prevăzută la art. 151 NCPCC, respectiv: prin procura notarială originală sau în copie legalizată, dacă cererea este depusă prin mandat; prin împuternicire, potrivit legii speciale, dacă cererea este făcută prin avocat și consilier juridic; prin înscrisul doveditor al calității sale, dacă cererea se depune prin reprezentant legal; prin extras din registrul public în care este menționată împuternicirea lor, dacă cererea este făcută prin reprezentanți persoanele juridice de drept privat; prin copie legalizată a extrasului din actul care atestă dreptul de reprezentare în justiție,

Art. 86 alin. (2) NCC: *Dacă prin lege nu se prevede altfel, o persoană fizică nu poate să aibă în același timp decât un singur domiciliu și o singură reședință, chiar și atunci când deține mai multe locuințe.*

Art. 89 alin. (1) NCC: *Stabilirea sau schimbarea domiciliului se face cu respectarea dispozițiilor legii speciale.*

¹⁰⁾ Art. 78: (1) *În cazurile expres prevăzute de lege, precum și în procedura necontencioasă, judecătorul va dispune din oficiu introducerea în cauză a altor persoane, chiar dacă părțile se împotrivesc.*

(2) *În materie contencioasă, când raportul juridic de dus judecătii o impune, judecătorul va pune în discuția părților necesitatea introducerii în cauză a altor persoane. Dacă niciuna dintre părți nu solicită introducerea în cauză a terțiului, iar judecătorul apreciază că pricina nu poate fi soluționată fără participarea terțiului, va respinge cererea, fără a se pronunța pe fond.*

¹¹⁾ Art. 154 alin. (8) NCPCC: *În scopul obținerii datelor și informațiilor necesare realizării procedurii de comunicare a citațiilor, a altor acte de procedură, precum și îndeplinirii oricărei atribuții proprii activității de judecată, instanțele au drept de acces direct la bazele de date electronice sau la alte sisteme de informare deținute de autorități și instituții publice. Acestea au obligația de a lua măsurile necesare în vederea asigurării accesului direct al instanțelor la bazele de date electronice și sistemele de informare deținute.*

dacă cererea este făcută prin organul de conducere sau reprezentantul desemnat al unei asociații, societăți ori alte entități fără personalitate juridică.

e) **Indicarea obiectului cererii de chemare în judecată.** Obiectul cererii de chemare în judecată constă în pretenția concretă dedusă judecății. Pretenția concretă a reclamantului este una dintre condițiile de exercitare a acțiunii civile [art. 32 alin. (1) NCPC], astfel că orice cerere adresată instanței judecătorești trebuie să cuprindă „o pretenție împotriva unei alte persoane” [art. 30 alin. (1) NCPC].

În raport de obiectul cererii, sunt determinate: competența generală, materială și teritorială a instanței, cuantumul taxei judiciare de timbru, incidența autorității de lucru judecat, a litispendenței sau a conexității, limitele în care instanța este obligată să soluționeze cererea [art. 22 alin. (6) NCPC¹⁹⁾], dreptul de a exercita calea de atac a recursului împotriva hotărârilor judecătorești [art. 483 alin. (2) NCPC stabilește un prag valoric de 500.000 lei].

Obiectul cererii de chemare în judecată nu poate fi schimbat în apel [art. 478 alin. (3) NCPC].

Instanța este obligată să se pronunțe numai în limitele pretențiilor deduse judecății. Noul Cod de procedură civilă recunoaște existența pretențiilor explicite, dar și a pretențiilor implicite (virtuale), deoarece dispozițiile art. 478 alin. (4) NCPC precizează că, în apel, părțile pot să expliceze pretențiile care au fost cuprinse implicit în cererile și apărările adresate primei instanțe, acestea nefiind cereri noi.

Înțelesul noțiunii tehnico-juridice „pretenții implicite” urmează să fie clarificat în jurisprudență. Poate fi utilă în acest demers jurisprudența instanțelor franceze, pronunțată în interpretarea și aplicarea art. 5 C. pr. civ. fr.¹⁹⁾, potrivit căreia cererea de atribuire a unui bun cuprinde, implicit, o cerere de fixare a prețului acestuia²⁰⁾.

Obiectul cererii poate fi de natură patrimonială sau nepatrimonială, după cum acesta este evaluabil sau neevaluabil în bani. Obiectul cererii poate fi de natură patrimonială și în cazurile în care prejudiciul suferit de reclamant este de natură nepatrimonială²¹⁾.

Noul Cod de procedură civilă a rezolvat dificultățile privind stabilirea valorii obiectului cererii de chemare în judecată și a instanței competente prin adoptarea unor criterii legale, pentru cazurile în care:

– prin cererea de chemare în judecată se formulează mai multe capete principale de cerere, care sunt întemeiate pe fapte ori cauze diferite. Competența se stabilește în aceste situații în raport cu valoarea sau, după caz, cu natura ori obiectul fiecărei pretenții în parte; dacă unul dintre capetele de cerere este de competența altei instanțe, instanța sesizată va dispune disjungerea și își va declina în mod corespunzător competența [art. 99 alin. (1) NCPC];

– prin cererea de chemare în judecată se formulează mai multe capete principale de cerere, care sunt întemeiate pe un titlu comun ori având aceeași cauză sau chiar cauze diferite, dar aflate în strânsă legătură. Competența se determină ținându-se seama de acea pretenție care atrage competența unei instanțe de grad mai înalt [art. 99 alin. (2) NCPC];

– prin cererea de chemare în judecată formulată de mai mulți reclamantși fiecare deduce judecății pretenții proprii împotriva aceluiași pârât, invocând raporturi juridice

Considerații priv

distincte și neafinență se determină pretenții în part

– cererea de împotriva mai multor ele. Competența obiectului fiecărui alt act juri

sau, după caz, din rezoluțiunea sau în situația anter

sau, după caz, din rezoluțiunea sau în situația anter

– cererea de unui drept. Com

caz, de aceea a f

– cererea de leasing. Determ

chiria anuală [ai

– cererea are

cererii este stab

– cererea are

după partea pre

– cererea are

este nedetermi

datorate (art. 14

– cererea are

imobil. Valoare

legislației fiscal-

– cererea de

după valoare se

NCPC).

Art. 194 lit. c

și a modului de

zătoare.

Reglementa

soluționării pr

pentru depuner

probei prin exp

îndelungată a fi

Pentru ipote

apreciată de in

NCPC²²⁾ [art. 31

¹⁸⁾ Art. 22 alin. (6) NCPC: *Judecătorul trebuie să se pronunțe asupra a tot ceea ce s-a cerut, fără însă a depăși limitele învestirii, în afară de cazurile în care legea ar dispune altfel.*

¹⁹⁾ *Le juge doit se prononcer sur tout ce qui est demandé et seulement sur ce qui est demandé.*

²⁰⁾ Cass. Civ. 1er, 20 octobre 1987.

²¹⁾ Art. 253 alin. (4) NCC.

²²⁾ Art. 98 al

prezentate și exp

²³⁾ Privind tax

Considerații privind regimul juridic aplicabil procedurii de regularizare a cererii de chemare în judecată

distincte și nefiind într-o legătură care să facă necesară judecarea lor împreună. Competența se determină cu observarea valorii sau, după caz, a naturii ori obiectului fiecărei pretenții în parte [art. 100 alin. (1) NCPG];

- cererea de chemare în judecată formulată de mai mulți reclamânți privește pretenții împotriva mai multor părți, în temeiul unor raporturi juridice distincte și fără legătură între ele. Competența se determină cu observarea valorii sau, după caz, a naturii ori obiectului fiecărei pretenții în parte [art. 100 alin. (2) NCPG];

- cererea de chemare în judecată este privitoare la executarea unui contract ori a unui alt act juridic. Competența se stabilește în raport de valoarea obiectului acestuia sau, după caz, de aceea a părții din obiectul dedus judecării [art. 101 alin. (1) NCPG];

- cererea de chemare în judecată are ca obiect constatarea nulității absolute, anularea, rezoluțiunea sau rezilierea actului juridic, chiar dacă nu se solicită și repunerea părților în situația anterioară. Competența se stabilește în raport de valoarea obiectului acestuia sau, după caz, de aceea a părții din obiectul dedus judecării [art. 101 alin. (2) NCPG];

- cererea de chemare în judecată privește constatarea existenței sau inexistenței unui drept. Competența se stabilește în raport de valoarea obiectului acestuia sau, după caz, de aceea a părții din obiectul dedus judecării [art. 101 alin. (2) NCPG];

- cererea de chemare în judecată este privitoare la contracte de locuințe ori de leasing. Determinarea instanței competente se face cu observarea valorii cererii după chiria anuală [art. 101 alin. (3) NCPG];

- cererea are ca obiect predarea sau restituirea bunului închiriat ori arendaț. Valoarea cererii este stabilită în raport de arenda anuală [art. 101 alin. (3) NCPG];

- cererea are ca obiect plata unei părți dintr-o creanță. Valoarea cererii se socotește după partea pretinsă de reclamant ca fiind exigibilă [art. 102 NCPG];

- cererea are ca obiect un drept la prestații succesive, dacă durata existenței dreptului este nedeterminată. Valoarea cererii se socotește după valoarea prestației anuale datorate [art. 103 NCPG];

- cererea are ca obiect un drept de proprietate sau alte drepturi reale asupra unui imobil. Valoarea cererii se determină în funcție de valoarea impozabilă, stabilită potrivit legislației fiscale [art. 104 alin. (1) NCPG];

- cererea de chemare în judecată este formulată în materie de moștenire. Competența după valoare se determină fără scăderea sarcinilor sau datorțiilor moștenirii [art. 105 NCPG].

Art. 194 lit. c) NCPG obligă reclamantul la indicarea nu numai a valorii obiectului, dar și a modului de calcul a valorii obiectului cererii, cu anexarea înscrisurilor corespunzătoare.

Reglementarea tinde la responsabilizarea reclamantului, precum și la asigurarea soluționării procesului cu celeritate, prin evitarea termenelor acordate reclamantului pentru depunerea dovezilor privind stabilirea valorii obiectului cererii, sau a administrării probei prin expertiză sub acest aspect – ceea ce putea conduce la amânarea neperennis de îndelungată a finalizării chiar și a unui singur răchu procesual.

Pentru ipoteza în care valoarea obiectului indicată de reclamant este contestată sau apreciată de instanță ca vădit derizorie, evaluarea se face în condițiile art. 98 alin. (3) NCPG²²⁾ [art. 31 alin. (2) din O.U.G. nr. 80/2013²³⁾].

Idesemnat al unei
biectul cererii de
pretenția concretă
ai civile [art. 32
rebuie să cuprindă
enerală, materială
ența autorității de
tanța este obligată
ia calea de atac a
stabilește un prag
el [art. 478 alin. (3)

re deduse judecării.
explicite, dar și a
4) NCPG precizează
implicat în cererile

i să fie clarificat în
re franceze, pronun-
cererea de atribuire

ia, după cum acesta
natură patrimonială
nepatrimonială²⁴⁾,
obilirea valorii obiec-
rin adoptarea unor

te capete principale
ența se stabilește în
tul fiecărei pretenții
tei instanțe, instanța
unzător competența

capete principale de
aură sau chiar cauze
ndu-se seama de acea
1.99 alin. (2) NCPG;
și reclamanți fiecare
ind raporturi juridice

ori ceea ce s-a cerut, fiind
aifel.
re ce qui est demandé

²²⁾ Art. 98 alin. (3) NCPG: În caz de contestație, valoarea se stabilește după înscrisurile prezentate și explicațiile date de părți.

²³⁾ Privind taxele judiciare de timbru, publicată în M. Of. nr. 392 din 29 iunie 2013.

Sub aspectul determinării competenței instanței și a acoperirii oricărei neregularități cauzate de stabilirea valorii obiectului cererii de chemare în judecată, sunt relevante prevederile art. 130 alin. (2) NCPC privind invocarea excepției de neкомпетенță materială de ordine publică la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe.

Instanța legal investită potrivit dispozițiilor referitoare la competență după valoarea obiectului cererii rămâne competentă să judece chiar dacă, ulterior investirii, intervin modificări în ceea ce privește cuantumul valorii aceluiași obiect [art. 106 alin. (1) NCPC].

f) Arătarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază cererea de chemare în judecată concretizează cererea de chemare în judecată și o justifică.

Motivele de fapt calificate juridic configurează cauza cererii de chemare în judecată, noțiune tehnico-juridică explicitată în doctrina anterioară noului Cod de procedură civilă²⁴⁾.

Împrejurarea că în cuprinsul dispozițiilor art. 196 alin. (1) NCPC sunt indicate ca elemente esențiale ale cererii de chemare în judecată numai motivele de fapt, nu și motivele de drept nu schimbă înțelesul noțiunii tehnico-juridice de „cauză” a cererii de chemare în judecată.

În toate cazurile, motivele de fapt vor trebui să fie calificate juridic, cu respectarea principiului contradictorialității, chiar și în situațiile în care reclamantul nu a indicat temeiul de drept al cererii sale.

Opțiunea legiuitorului de a face referire în art. 196 NCPC numai la motivele de fapt poate fi înțeleasă în raport de adagiile *da mihi factum, dabo tibi ius*, respectiv *iura novit curia*.

Dacă reclamantul nu indică deloc motivele de drept ale cererii de chemare în judecată, instanța este obligată ca, din oficiu, să dea calificarea juridică faptelor înfățișate de părți ori de câte ori acestea sunt apte să caracterizeze acțiunea exercitată.

Dacă reclamantul indică greșit motivele de drept ale cererii sale, recalificarea juridică a faptelor poate fi dată de instanță numai cu respectarea principiului contradictorialității.

Pot fi avute în vedere și dispozițiile Codului de procedură civilă francez cu privire la obiectul litigiului și la faptele. Art. 6 C. pr. civ. fr.²⁵⁾ prevede: „În sprijinul pretențiilor lor, părțile au sarcina de a arăta faptele apte să le fundamenteze”. În jurisprudența franceză s-a statuat că judecătorul nu are sarcina de a căuta elementele de fapt apte a stabili pretenția reclamantului²⁶⁾. Art. 7 C. pr. civ. fr.²⁷⁾ interzice judecătorului să motiveze hotărârea pronunțată pe împrejurări de fapt care nu au fost dezbătute. Judecătorul poate să ia în considerare acele elemente de fapt arătate de părți, dar care nu au fost invocate în mod special pentru susținerea pretențiilor lor. Judecătorul poate invita părțile să furnizeze explicații cu privire la situația de fapt, estimate ca necesare pentru soluționarea litigiului (art. 8 C. pr. civ. fr.²⁸⁾).

²⁴⁾ V.M. Ciobanu, G. Boroi, Tr.C. Briciu, *Drept procesual civil. Curs selectiv. Teste grilă*, Ed. C.H. Beck, București, 2011, p. 201 (citat în continuare *Curs...*, 2011); G. Boroi, *Codul de procedură civilă comentat și adnotat*, Ed. All Beck, București, 2001, vol. 1, p. 305 (citată în continuare *Codul...*, 2001).

²⁵⁾ *A l'appui de leurs prétentions, les parties ont la charge d'alléguer les faits propres à les fonder.*

²⁶⁾ Civ. Ier, 6 octobre 1976.

²⁷⁾ *Le juge ne peut fonder sa décision sur des faits qui ne sont pas dans le débat. Parmi les éléments du débat, le juge peut prendre en considération même les faits que les parties n'auraient pas spécialement invoqués au soutien de leurs prétentions.*

²⁸⁾ *Le juge peut inviter les parties à fournir les explications de fait qu'il estime nécessaires à la solution du litige.*

g) Indicarea dor „fiicare capăt de cer anexate acesteia, da interogatoriul perso înscrisurile se vo care a cererii de che

Dacă dovada se fi înfățișarea în perso

Numai dacă rec: mele și adresa mar

Pe lângă aceste adresa electronică, ale marilor, în ipc NCPC].

Nu este suficient mențiunea privind i: necesitate rezultă di

h) Semnătura e alin. (1) NCPC], car chemare în judecată

Nu este necesă dactilografierea nun

4. Sancțiuni pro cererii de chem

Noul Cod de procedură regulariz stabilite de lege.

Procedura de reș al nulității actelor d cele privind invoca nulității (exprese sau intrinseci actului de de procedură ori de art. 177 alin. (1) NC

4.1. Aspecte ger NCPC prevede că „es și prenumele sau, di de fapt ale acestela

Nulitatea expres: în judecată, elemen judecății instanței.

²⁹⁾ D.N. Teohari, J Ed. Hamangiu, Bucure

³⁰⁾ În același sens, c

nerregularității
unt relevante
competență
nt legal citate
după valoarea
sitirii, interven
in. (1) NCPG).
aa de chemare
re în judecată,
de procedură
nt indicate ca
de fapt, nu și
ză” a cererii de
cu respectarea
ul nu a indicat
otivele de fapt
ectiv *intra novit*
are în judecată,
fășișate de părți
ificarea juridică
radicoraltității.
ncez cu privire
inul pretențiilor
n jurisprudența
le de fapt apte a
ului să motiveze
ute. Judecătorul
care nu au fost
rul poate invita
necesare pentru

Reste grilă, Ed. C.H.
de procedură civilă
Jare Civilă... 2001).
propres à les fondes
ie débat. Parmi les
s parties n'avaitien

ime nécessaires à

Considerații privind regimul juridic aplicabil procedurii de regularizare a cererii de chemare în judecată

g) Indicarea dovezilor pe care se sprijină cererea de chemare în judecată, respectiv „fiecare capăt de cerere”. Dovezile trebuie arătate în cererea de chemare în judecată și anexate acesteia, dacă probele constau în înscrisuri (art. 149 și art. 150 NCPG) sau în interogatoriul persoanei juridice (art. 355 NCPG).

Înscrisurile se vor depune în copii necesare pentru efectuarea procedurii de comuni-care a cererii de chemare în judecată către părât.

Dacă dovrada se face prin interogatoriul părâtului persoană fizică, reclamantul va cere înfățișarea în persoană a acestuia.

Numai dacă reclamantul solicită dovrada cu martori, acesta va arăta numele, prenu-mele și adresa martorilor.

Pe lângă aceste elemente de identificare obligatorii, reclamantul poate indica și adresa electronică, numărul de telefon, numărul de fax ori alte asemenea coordonate ale martorilor, în ipoteza în care acestea îi sunt cunoscute (art. 148 alin. (1) teza a doua NCPG).

Nu este suficientă simpla enumerare a mijloacelor de probă prevăzute de lege sau menținerea privind invocarea, generică, a oricărei probe utile soluționării cauzei, a cărei necesitate rezultă din dezbatere, în acest caz probele nefiind propuse în condițiile legii²⁹⁾.

h) Semnătura este un element esențial al cererii de chemare în judecată (art. 196 alin. (1) NCPG), care face dovrada însușirii de către reclamant a cuprinsului cererii de chemare în judecată. Semnătura se efectuează olograf.

Nu este necesară, nici suficientă aplicarea ștampilei persoanei juridice sau dactilografierea numelui și prenumelui reclamantului.

4. Sancțiuni procedurale incidente în procedura de regularizare a cererii de chemare în judecată

Noul Cod de procedură civilă evită aplicarea sancțiunilor procedurale și reglementează procedura regularizării cererii de chemare în judecată care nu cuprinde elementele stabilite de lege.

Procedura de regularizare a cererii de chemare în judecată respectă regimul juridic al nulității actelor de procedură³⁰⁾, stabilit prin dispozițiile art. 174-179 NCPG, inclusiv cele privind invocarea sancțiunii nulității (art. 178 alin. (1) NCPG), aplicarea sancțiunii nulității (expresse sau virtuale) condiționate de vătămare în cazul nerespectării cerințelor intrinseci actului de procedură (art. 175 NCPG) și îndreptarea neregularităților actelor de procedură ori de câte ori este posibilă înălturarea vătămării fără anularea actului (art. 177 alin. (1) NCPG).

4.1. Aspecte generale privind anularea cererii de chemare în judecată. Art. 196 NCPG prevede că „este nulă” cererea de chemare în judecată care nu cuprinde: „numele și prenumele sau, după caz, denumirea oricăreia dintre părți, obiectul cererii, motivele de fapt ale acesteia ori semnătura părții sau a reprezentantului acesteia”.

Nulitatea expresă sancționează lipsa unor elemente esențiale ale cererii de chemare în judecată, elemente în raport de care se stabilesc limitele cadrului procesual dădus judecății instanței.

²⁹⁾ D.N. Teohari, *Noul Cod de procedură civilă. Comentariu pe articole*, coord. G. Boroi, Ed. Hamangiu, București, 2013, pp. 460-461 (citată în continuare NCPG..., 2013).
³⁰⁾ În același sens, a se vedea Gh.-L. Zidaru, *op. cit.*, *supra*.

Interpretarea literală a dispozițiilor art. 196 alin. (1) conduce la concluzia că, în lipsa acestor elemente ale cererii de chemare în judecată, sancțiunea aplicabilă este nulitatea absolută [„cererea (...) este nulă”]. În același sens este și argumentul că interesul ocrotit este unul public³⁰, deoarece în lipsa elementelor esențiale ale cererii de chemare în judecată nu este vătamăt numai interesul părâtului privind organizarea apărării sale, ci și interesul unei bune administrări a justiției, care presupune nașterea valabilă a unui raport juridic de drept procesual civil.³¹

Noul Cod de procedură civilă nu a păstrat soluția prevăzută de art. 155¹ C. pr. civ., adică nu se mai dispune soluția suspendării pentru neîndeplinirea de către reclamant a obligațiilor procesuale stabilite în sarcina sa de către instanță. Numai după stabilirea primului termen de judecată, pe parcursul judecății, devin aplicabile dispozițiile art. 242 NCPC, potrivit cărora judecătorul poate suspenda judecata dacă desfășurarea normală a procesului este împiedicată din vina reclamantului, prin neîndeplinirea obligațiilor stabilite.

Verificarea cererii de chemare în judecată sub aspectul îndeplinirii cerințelor art. 194-197 NCPC este de competența completului cărui a s-a repartizat cauza în mod aleatoriu și se aplică și în procedurile speciale, numai dacă reglementarea acestora nu este în sens contrar.

Procedura nu este aplicabilă cererilor incidentale, deoarece acestea sunt formulate la un moment procesual ulterior învestirii instanței printr-o cerere principală de chemare în judecată ce cuprinde elementete stabilite de lege care permit stabilirea cadrului litigiului dedus judecății și ulterior fixării primului termen de judecată, astfel că, în privința acestora, nu se verifică rațiunea reglementării procedurii de regularizare³².

În cazul în care cererea de chemare în judecată este neregulară întocmită, completul de judecată are obligația de a comunica în scris reclamantului care sunt lipsurile cererii³³, cu mențiunea că poate face completările sau modificările impuse de lege într-un termen de cel mult 10 zile de la data primirii comunicării.

Prin aceeași comunicare instanța îi va pune în vedere reclamantului posibilitatea de a formula, în condițiile legii, cerere de acordare a facilităților la plata taxei judiciare de timbru, în termen de 5 zile de la primirea comunicării [art. 33 alin. (2) din O.U.G. nr. 80/2013].

Art. 200 NCPC face posibilă înlăturarea vătămarilor procesuale prezumate sau virtuale și evitarea anulării cererii de chemare în judecată, ceea ce art. 177 alin. (1) NCPC permite chiar și în cazul nulităților absolute.

Nulitatea actului operează numai ca ultim remediu, deoarece lipsirea de eficiență a operațiunilor procedurale cu relevanță juridică nu constituie un scop în sine³⁴.

Reglementarea prevăzută de art. 200 NCPC perfecționează mecanismul procesual prevăzut de C. pr. civ. 1865, care permitea, prin interpretare sistematică și teleologică

Considerații pri

a normelor ju
actului de pro

La momen
formale privir
prevăzute la z

art. 200 alin. l

Achiesăm

în condițiile cu

ale cererii de c

insuficienta ti

Nulitatea

nu s-a confor

chemare în ju

Deoarece

stabilirea cât

instanței, nul

oficiu, în con

Consider

cu celeritate.

dobândește l

Art. 237 i

chemare în i

relative privi

nate de vătă

art. 178 alin.

Intenția l

care îndeplit

rezultă și di

alin. (2) din

pct. 1 NCPC

chemare în i

cereri de d

Procedu

necontenc

deoarece pă

³⁰ Pentru

reglementat

lipsuri, sancț

cereri de che

nr. 3/2013, l

³¹ A se

elementele p

data de 16 si

³² Corele

în art. 103-

programulu

calculator a

³¹ I. Leș, *Noul Cod de procedură civilă. Comentariu pe articole*, Ed. C.H. Beck, București, 2013, p. 331 (citat în continuare *NCPC...*, 2013).

³² Pentru opinia contrară, în sensul că art. 200 NCPC este aplicabil cererilor reconvenționale, cererii de chemare în garanție și cererilor de intervenție, a se vedea G.C. Frențiu, *Reflecții pe marginea art. 200 din noul Cod de procedură civilă*, în *Dreptul nr. 10/2013*, pp. 139-141.

³³ Cu privire la efectuarea procedurii de comunicare, a se vedea L.-A. Viorel, G. Viorel, *Noul Cod de procedură civilă. Fundamentele. Comentarii și explicații*, vol. I, Ed. C.H. Beck, București, 2012 (citat în continuare *NCPC...*, 2013), pp. 507-508.

³⁴ I. Leș, *NCPC...*, 2013, p. 379 și nota de subsol 2.

că, în lipsa

ș nulitatea
sui ocroit
hemare în
știi sale, ci
oală a unui

1 C. pr. civ,
reclamant
și stabilirea
ile art. 242
șă normală
obligărilor

cerințelor
uza în mod
acestora nu

ernulate la
ea chemare
ea cadrului
astfel că, în
-izare³⁵⁾

ompletul de
ile cererii³⁶⁾,
r-un termen

posibilitatea
șei judiciare
] din O.U.G.

ruminate sau
lin. (1) NCPG

le eficiență a
e³⁴⁾.

ul procesual
și teologică

jurisști, 2013,

convenționale,
iu, *Reflecții pe*
141.

G. Viorrel, *Noul*
șucurești, 2012

Considerații privind regimul juridic aplicabil procedurii de regularizare a cererii de chemare în judecată
a normelor juridice din materia nulității, aplicarea principiului regularizării și salvării
actului de procedură, cu evitarea, pe cât posibil, a anulării actului.

La momentul aplicării art. 200 NCPG, instanța este competentă să facă numai aprecieri
formale privind întocmirea cererii de chemare în judecată cu toate elementele esențiale
prevăzute la art. 196 alin. (1), dar și la art. 194, art. 195, art. 197, față de prevederile
art. 200 alin. (1) NCPG³⁵⁾.

Achiesăm la punctul de vedere potrivit căruia *anularea cererii de chemare în judecată*
în condițiile art. 200 alin. (3) NCPG se va dispune numai pentru lipsa elementelor esențiale
ale cererii de chemare în judecată prevăzute de art. 196 NCPG ori pentru netimbrarea sau
*insuficiența timbrare a cererii de chemare în judecată*³⁶⁾.

Nulitatea intervine independent de vătămare, din cauza faptului că reclamantul
nu s-a conformat prevederilor legale care impun condițiile de regularitate a cererii de
chemare în judecată ce permit stabilirea cadrului procesual dedus judecătii.

Deoarece art. 196 NCPG este edificat în vederea ocroirii unui interes public privind
stabilirea cât mai precisă a cadrului procesual dedus judecătii și învestirea legală a
instanței, nulitatea este absolută, iar sancțiunea poate fi invocată și de către instanță, din
oficiu, în condițiile stabilite prin dispozițiile art. 178 alin. (1) NCPG.

Considerăm că etapa regularizării cererii de chemare în judecată trebuie depășită
cu celeritate. Numai astfel reclamanții are în mod efectiv acces la justiție, iar procesul
dobândește un curs firesc și eficient³⁷⁾.

Art. 237 alin. (2) pct. 1 NCPG permite, la un moment ulterior fixării termenului de
chemare în judecată și citării părților, ca instanța să rezolve, cu prioritate, excepțiile
relative privitoare la cererea de chemare în judecată, inclusiv excepția nulității condițio-
nate de vătămare, care pot fi invocate numai de către părât, cu respectarea prevederilor
art. 178 alin. (2)-(5) NCPG.

Intenția legiuitorului de a i se comunica părâtului o cerere de chemare în judecată
care îndeplinește cerințele esențiale pentru stabilirea exactă a cadrului procesual inițial
rezultă și din dispozițiile art. 33 alin. (2) teza finală, ale art. 43 alin. (3) și ale art. 39
alin. (2) din O.U.G. nr. 80/2013, precum și din cuprinsul prevederilor art. 237 alin. (2)
pct. 1 NCPG care permit ca, ulterior momentului procesual al regularizării cererii de
chemare în judecată, să fie soluționate alte excepții procesuale în legătură cu lipsuri ale
cererii de chemare în judecată.

Procedura organizată de art. 200 NCPG este guvernată de regulile procedurii
necontencioase, soluționată cu citarea exclusiv a reclamantului (art. 200 alin. (6) NCPG),
deoarece părâtul nu este încă citat și nu a devenit încă parte în proces (art. 201 NCPG).

³⁵⁾ Pentru opinia la care achiesăm, în sensul că instanța este obligată să verifice toate cerințele
reglementate prin art. 194-197, fără ca acesta să însemne că va aplica, pentru oricare dintre aceste
lipsuri, sancțiunea nulității cererii, a se vedea Gh.-L. Zidaru, *Unele aspecte privind regularizarea*
cererii de chemare în judecată și noua reglementare a taxelor judiciare de timbru, publicat în RRDP
nr. 3/2013, pp. 149-173 și pe www.juridice.ro.

³⁶⁾ A se vedea, cu exemple din jurisprudență, M. Ursuța, *Scurte considerații cu privire la*
elementele obligatorii ale cererii de chemare în judecată în NCPG, publicat pe www.juridice.ro
data de 16 septembrie 2013.

³⁷⁾ Corelarea expresiei „de îndată” cu expresia „data fixată pentru verificarea cererii”, utilizată
în art. 103¹ din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor și adaptarea corespunzătoare a
programului de calculator ECRIS, se impune dacă numai o simplă modificare a acestui program de
calculator ar fi soluția pentru accelerarea fixării primului termen de judecată.

Încheierea de anulare este supusă căii de atac a reexaminării, prin care reclamantul solicită motivat să se revină asupra măsurii anulării. Cererea de reexaminare va avea cuprinsul prevăzut la art. 148 NCPC.

În legea reglementează distinct procedura de exercitare și soluționare a cererii de reexaminare, prin prevederile art. 200 alin. (1) și (5) NCPC și prin dispozițiile art. 39 din O.U.G. nr. 80/2013³⁸⁾.

Potrivit dispozițiilor art. 200 alin. (4) NCPC, pe calea cererii de reexaminare, reclamantul poate ataca încheierea de anulare a cererii de chemare în judecată pe motivul altor lipsuri decât netimbrarea sau timbrarea insuficientă a cererii de chemare în judecată.

Termenul pentru formularea cererii de reexaminare este de 15 zile de la data comunicării încheierii de anulare [art. 200 alin. (5) NCPC]. Competența de soluționare a cererii de reexaminare revine unui alt complet al instanței respective, desemnat prin repartizare aleatorie. Procedura se desfășoară în camera de consiliu, cu citirea reclamantului [art. 200 alin. (6) NCPC]. Pârâțul nu va fi citat pentru soluționarea cererii de reexaminare, deoarece, prin ipoteză, instanța nu a făcut aplicarea dispozițiilor art. 201 NCPC, astfel că pârâțul nu este încă parte în proces³⁹⁾.

Art. 39 alin. (1) din O.U.G. nr. 80/2013 a prevăzut posibilitatea ca reclamantul să formuleze cererea de reexaminare având ca obiect modul de stabilire a taxei judiciare de timbru, comunicat de instanță potrivit dispozițiilor art. 200 alin. (2) NCPC. În acest caz, cererea de reexaminare se poate face în termen de 3 zile de la data comunicării instanței. Cererea se soluționează în camera de consiliu, de un alt complet, fără citirea pârâților. Pârâțul nu este parte în procedură. Art. 39 alin. (2) din O.U.G. nr. 80/2013 precizează expres că „instanța va proceda la comunicarea cererii de chemare în judecată, în condițiile art. 201 alin. (1) din Codul de procedură civilă, numai după soluționarea cererii de reexaminare”⁴⁰⁾.

Instanța poate reveni asupra măsurii anulării în cazul în care aceasta a fost dispusă eronat sau dacă neregularitățile au fost înlăturate în termenul de 10 zile de la data comunicării în scris a neregularităților cererii de chemare în judecată, potrivit art. 200 alin. (2) NCPC. În cazul în care cererea este admisă, cauza se va retrimită completului inițial învestit.

Cererea de reexaminare se soluționează prin încheiere definitivă, neopusă niciunei căi de atac [art. 200 alin. (6) NCPC, art. 39 alin. (2) din O.U.G. nr. 80/2013].

Aspectele asupra cărora instanța s-a pronunțat prin încheierea de soluționare a cererii de reexaminare vor putea fi repuse în discuție de către pârât, în procedura prevăzută de art. 237 NCPC, deoarece încheierea este pronunțată într-o procedură necontencioasă, astfel că nu are caracter interlocutoriu⁴¹⁾.

4.2. Neindicarea anumitor elemente care constituie cerințe legale intrinseci ale cererii de chemare în judecată. Sancțiuni.

A. Neindicarea motivelor de fapt și de drept ale cererii de chemare în judecată. Deși, potrivit art. 196 alin. (1) NCPC, numai motivele de fapt ale cererii de chemare în judecată

trebuie indicate de drept din pârâțului. Dis verifica, din ol la art. 194-19 motivele de

Pentru a p de chemare în reclamanțul:

Avem în ve să dea calific în discuția pã reclamanțul i a înțeles să l procesual al v

Totodată, reclamanțul : instanței, „nr [art. 14 alin. ([art. 205 alin.

în ipoteza ca aceasta să nulității relati

B. Neindic: arătate deloc alim. (2) NCPC

Neindicaz mare în judec - indicare nulitatea este

- nerespec pârâțului, vãt procedurã - c

- nulitatea judecãții cauz - a fortiori

de judecatã, j cu aplicarea d

³⁸⁾ G. Boroi,

³⁹⁾ Art. 22

deduse judecãții punã în discuție

(5) Cu toat pãrțile, în virtut calificarea juric nu se încalcã ar

³⁸⁾ Pentru dezvoltãri, a se vedea Tr.-C. Briciu, *Unele aspecte de nouitate în materia taxelor judiciare de timbru pentru cererile introduse la instanþele judecãtorești*, publicat în RRDP nr. 4/2013 și pe www.juridice.ro, la data de 16 august 2013.

³⁹⁾ Gh. Florea, în V.M. Ciobanu, M. Nicolae (coord.), *Noul Cod de procedurã civilã. Comentat și adnotat*, Ed. Universul Juridic, București, 2013, p. 571 (citat în continuare NCPC..., 2013).

⁴⁰⁾ Gh. Florea, în V.M. Ciobanu, M. Nicolae (coord.), *NCPC...*, 2013, p. 571.

⁴¹⁾ Pentru o opinie contrarã, a se vedea L.-A. Viorel, G. Viorel, *NCPC...*, 2013, vol. I, pp. 507-508.

Considerații privind regimul juridic aplicabil procedurii de regularizare a cererii de chemare în judecată

trebuie indicate în cuprinsul acesteia, sub sancțiunea nulității exprese, *lipsa motivelor de drept* din cuprinsul cererii de chemare în judecată nu afectează exclusiv interesele părților. Dispozițiile art. 200 alin. (1) și (2) NCPD reglementează dreptul instanței de a verifica, din oficiu, „dacă cererea de chemare în judecată îndeplinește cerințele prevăzute la art. 194-197”, inclusiv cerințele prevăzute de art. 194 lit. d) NCPD privind indicarea motivelor de drept pe care se întemeiază cererea.

Pentru a putea da o calificare juridică faptelor și a stabili cu certitudine cauza cererii de chemare în judecată⁴², în temeiul art. 200 NCPD, instanța va putea pune în vedere reclamantului să indice și motivele de drept ale cererii.

Avenim în vedere că prevederile art. 22 alin. (4) și (5) NCPD⁴³, care permit judecătorului să dea calificarea juridică a faptelor deduse judecării numai după prealabila punere în discuția părților și care interzic acestuia să schimbe temeiul juridic în cazul în care reclamantul însuși a stabilit calificarea juridică și motivele de drept asupra cărora a înțeles să limiteze dezbaterea sunt incidente numai după depășirea momentului procesual al verificării și regularizării cererii de chemare în judecată.

Totodată, principiul dreptului la apărare și principiul contradictorialității obligă reclamantul să facă cunoscute părților, în timp util, direct sau prin intermediul instanței, „motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază pretențiile și apărările” [art. 14 alin. (2) NCPD], pentru ca acesta să se apere „în fapt și în drept” prin întâmpinare [art. 205 alin. (1) NCPD].

În ipoteza în care cererea de chemare în judecată a fost comunicată părților, fără ca aceasta să conțină motivele de drept, prin întâmpinare poate fi invocată sancțiunea nulității relative a cererii de chemare în judecată, potrivit art. 178 alin. (1) NCPD.

B. Neindicarea dovezilor. Dacă în cuprinsul cererii de chemare în judecată nu sunt arătate deloc dovezile pe care aceasta se sprijină, instanța va face aplicarea art. 200 alin. (2) NCPD.

Neindicarea dovezilor nu poate atrage aplicarea sancțiunii nulității cererii de chemare în judecată, deoarece:

- indicarea dovezilor este o cerință legală care ocrotește un interes privat, astfel că nulitatea este relativă [art. 174 alin. (3) NCPD],
- nerespectarea cerinței legale intrinseci actului de procedură nu produce o vătămare părților, vătămare care să nu poată fi înlăturată altfel decât prin desființarea actului de procedură – cererea de chemare în judecată [art. 175 alin. (1) NCPD],
- nulitatea relativă nu poate fi invocată din oficiu de către judecător, în orice stare a judecării cauzei [art. 178 alin. (1), (2), (3) NCPD] și
- a fortiori, pentru ipoteza în care nu există o vătămare a părților, la primul termen de judecată, judecătorul va dispune îndreptarea neregularităților actului de procedură, cu aplicarea dispozițiilor art. 237 alin. (2) NCPD.

⁴² G. Boroi, *Codul...*, 2001, pp. 305-306.

⁴³ Art. 22 NCPD: (4) *Judecătorul* dă sau restabilește calificarea juridică a actelor și faptelor deduse judecării, chiar dacă părțile le-au dat o altă denumire. În acest caz judecătorul este obligat să pună în discuția părților calificarea juridică exactă.

(5) *Cu toate acestea, judecătorul nu poate schimba denumirea sau temeiul juridic în cazul în care părțile, în virtutea unui acord expres privind dreptul de care, potrivit legii, pot dispune, au stabilit calificarea juridică și motivele de drept asupra cărora au înțeles să limiteze dezbaterea, dacă astfel nu se încalcă drepturile sau interesele legitime ale altora.*

nantul
a avea
erii de
.39 din
recla-
nil altor
cată.
la data
ționare
semnat
citarea
a cererii
ozițiilor
antul să
udiciare
în acest
nunicării
ă citarea
R0/2013
judecată,
ționarea
t dispusă
e la data
art. 200
mpletului
ă nunciului
vea cererii
văzută de
tencioasă,
intrinseci
cartă. Deși,
n judecată

erie taxelor
P nr. 4/2013

Comentariu și
3).

ap. 507-508.

Neîndeplinirea lipsurilor de către reclamant, în etapa de cercetare a procesului, poate atrage sancționarea acestuia cu decăderea din dreptul de a mai propune probe, potrivit art. 254 alin. (1) NCPC.

Menționăm că art. 254 alin. (5) NCPC⁴⁹⁾ nu este aplicabil decât în ipoteza în care reclamantul a propus probe, dar „probele propuse” nu sunt îndestulătoare și în ipoteza în care reclamantul a administrat probe, iar instanța pune în discuție necesitatea administrării „altor probe”.

C. Nedepunerea înscrisurilor anexate cererii într-un număr suficient de exemplare necesare pentru efectuarea procedurii de comunicare. Dacă la cererea de chemare în judecată sunt anexate înscrisuri, dar nu în numărul de exemplare necesare pentru comunicare, instanța va proceda potrivit prevederilor art. 149 alin. (3) NCPC: „instanța va putea îndeplini din oficiu sau va putea pune în sarcina oricăreia dintre părți îndeplinirea acestei obligații, pe cheltuiala părții care avea această obligație”.

Considerăm că nu este un caz de nulitate absolută a cererii de chemare în judecată, deoarece cerința nerespectată nu este instituită printr-o normă care ocrotește un interes public.

D. Lipsa semnăturii părții sau a reprezentantului acesteia. Dacă cererea de chemare în judecată nu cuprinde semnătura părții sau a reprezentantului acesteia devin aplicabile prevederile art. 196 alin. (2) NCPC, care permit acoperirea acestei neregularități „în tot cursul judecării în fața primei instanțe”. Instanța va dispune, prin rezoluție, comunicarea cererii de chemare în judecată către pârât. Dacă pârâtul invocă lipsa de semnătură prin întâmpinare, prin citație, i se va pune în vedere reclamantului obligația de a semna cererea cel mai târziu la primul termen de judecată.

Reglementarea instituie o derogare expresă de la aplicarea sancțiunii nulității cererii de chemare în judecată, pentru ipoteza în care instanța aplică art. 200 alin. (1) și (2) NCPC pentru a comunica în scris reclamantului faptul că lipsește semnătura de pe cererea de chemare în judecată⁴⁹⁾.

E. Alte derogări exprese de la aplicarea sancțiunii nulității cererii. Noul Cod de procedură civilă cuprinde și alte derogări exprese de la aplicarea sancțiunii nulității cererii de chemare în judecată în temeiul dispozițiilor art. 200 alin. (3) NCPC, respectiv:

- aplicarea dispozițiilor art. 202 alin. (3) NCPC, în cazul coparticipării procesuale, dacă prin cererea de chemare în judecată nu este desemnat un reprezentant comun al părților;

- aplicarea dispozițiilor art. 254 alin. (1) NCPC, care instituie sancțiunea decăderii pârâtului din dreptul de a propune probe, dacă cererea de chemare în judecată nu întrunește condiția stabilită prin art. 194 lit. d) NCPC;

- aplicarea art. 149 alin. (3) NCPC pentru nerespectarea obligației de a depune actele de procedură în numărul de exemplare necesare comunicării, dacă cererea de chemare în judecată nu întrunește condiția stabilită prin art. 195 NCPC.

⁴⁹⁾ Dacă probele propuse nu sunt îndestulătoare pentru lămurirea în întregime a procesului, instanța va dispune ca părțile să completeze probele. De asemenea, judecătorul poate, din oficiu, să pună în discuția părților necesitatea administrării altor probe, pe care le poate ordona chiar dacă părțile se împotrivesc.

⁴⁹⁾ Pentru opinia contrară, a se vedea: D.N. Teohari, *NCPC. Comentariu*, p. 463, p. 465 și p. 462, în ceea ce privește sancțiunea aplicabilă în cazul neîndicării probelor de către reclamant; L.-A. Viorel, G. Viorel, *Noul Cod*, vol. I, p. 499; I. Leș, *Noul Cod...*, 2013, *op. cit.*, p. 334.

4.3. Neinde

A. Compete

a) Aspecte

de chemare în de procedură procesului, asti

Normele ca

b) Sancțiuni

este sancționat

La moment

problema com

art. 200 alin. (

prevăzute a art

ulterior comun

art. 237 alin. (

teritorială exci

Mijlocul pro

Necompete

absolută, de că

art. 130 alin. (

de competența

instanțelor non

Excepția de

publică sunt ex

mai târziu la p

instanțe [art. 1

Excepția ne

întâmpinare, la

de judecată la c

Dacă se dec

care a fost solt

pronunțată în c

Dacă admite

judecătorului c

rărea prin care

alin. (3) NCPC].

B. Timbrare

a) Aspecte

chemare în jud

potrivit preved

⁴⁶⁾ În același s

⁴⁷⁾ Art. 197 l

datorate se atoa

chemare în judex

⁴⁸⁾ D.N. Teoha

⁴⁹⁾ Art. 58 lit.

timbru (publicat

1997, cu ultima m

Considerații privind regimul juridic aplicabil procedurii de regularizare a cererii de chemare în judecată

4.3. Neindeplinirea cerințelor legale extrinseci cererii de chemare în judecată.

A. Competența de soluționare a cererii de chemare în judecată

a) **Aspecte generale.** Competența instanței de judecată de a soluționa cererea de chemare în judecată este o cerință legală extrinsecă pentru valabilitatea actelor de procedură efectuate de părți sau emise de către instanță pe parcursul judecării procesului, astfel cum prevede art. 176 pct. 3 NCPCC.

Normele care reglementează competența instanței sunt cuprinse în art. 94-147 NCPCC. **b) Sancțiuni.** Efectuarea unui act de procedură de către o instanță incompetentă este sancționată cu nulitatea necondiționată de vătămarea procesuală a părților.

La momentul procesual al verificării și regularizării cererii de chemare în judecată, problema competenței sau a necompetenței instanței nu poate fi verificată, deoarece art. 200 alin. (1) NCPCC limitează atribuțiile instanței la verificări în raport de cerințele prevăzute a art. 194-197 NCPCC⁴⁶⁾. Chestiunea va putea fi analizată și soluționată numai ulterior comunicării cererii de chemare în judecată către părți, cu aplicarea prevederilor art. 237 alin. (2) NCPCC, chiar dacă este vizată necompetența generală, materială sau teritorială exclusivă [art. 129 alin. (2) NCPCC].

Mijlocul procesual de invocare a sancțiunii nulității este excepția de necompetență.

Necompetența generală a instanței poate fi invocată pe cale de excepție procesuală absolută, de către părți sau de către judecător, în orice stare a pricinii, potrivit dispozițiilor art. 130 alin. (1) NCPCC. Dacă instanța va stabili că cererea de chemare în judecată este de competența unui organ fără activitate jurisdicțională sau nu este de competența instanțelor române, aceasta va respinge cererea ca inadmisibilă [art. 132 alin. (4) NCPCC].

Excepția necompetenței materiale și excepția necompetenței teritoriale de ordine publică sunt excepții procesuale care pot fi invocate de părți ori de către judecător, cel mai târziu la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe [art. 130 alin. (2) NCPCC].

Excepția necompetenței de ordine privată poate fi invocată doar de către părți, prin întâmpinare, iar dacă întâmpinarea nu este obligatorie, cel mai târziu la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe [art. 130 alin. (3) NCPCC]. Dacă se declară competență, instanța va trece la judecarea pricinii. Incheierea prin care a fost soluționată excepția procesuală poate fi atacată numai odată cu hotărârea pronunțată în cauză [art. 132 alin. (2) NCPCC].

Dacă admite excepția de necompetență, instanța va trimite dosarul de îndată instanței judecătorești competente sau altui organ cu activitate jurisdicțională competent. Hotărârea prin care se soluționează excepția nu este supusă niciunei căi de atac [art. 132 alin. (3) NCPCC].

B. Timbrarea cererii de chemare în judecată

a) **Aspecte generale.** Art. 197 NCPCC⁴⁷⁾ obligă reclamantul să timbreze cererea de chemare în judecată și să anexeze acesteia, în original⁴⁸⁾, dovada achitării taxelor datorate potrivit prevederilor O.U.G. nr. 80/2013⁴⁹⁾.

⁴⁶⁾ În același sens, a se vedea D.N. Teohari, NCPCC, 2013, p. 483.

⁴⁷⁾ Art. 197 NCPCC: *În cazul în care cererea este supusă timbrării, dovada achitării taxelor datorate se atasează cererii. Netimbrarea sau timbrarea insuficientă atrage anularea cererii și chemare în judecată, în condițiile legii.*

⁴⁸⁾ D.N. Teohari, NCPCC, 2013, p. 467.

⁴⁹⁾ Art. 58 lit. a) din O.U.G. nr. 80/2013 a abrogat Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru (publicată în M. Of. nr. 173 din 29 iulie 1997, rectificată în M. Of. nr. 287 din 23 octombrie 1997, cu ultima modificare adusă prin Legea nr. 76/2012, publicată în M. Of. nr. 365 din 30 mai 2012).

Taxele reprezintă plata serviciilor prestate de către instanțele judecătorești [art. 1 alin. (2) din O.U.G. nr. 80/2013].

Taxele judiciare de timbru se plătesc anticipat [art. 33 alin. (1) din O.U.G. nr. 80/2013], în numerar, prin virament sau în sistem on-line, într-un cont distinct de venituri al bugetului local. Taxe judiciare de timbru și alte taxe de timbru", al unității administrativ teritoriale în care persoana fizică are domiciliul sau reședința ori, după caz, în care persoana juridică are sediul social [art. 40 alin. (1) din O.U.G. nr. 80/2013].

Cuantumul taxelor se stabilește în raport de caracterul evaluabil sau neevaluabil în bani a obiectului cererii de chemare în judecată, astfel cum acesta este evaluat de către reclamant. Determinarea cuantumului taxelor judiciare de timbru pentru acțiunile și cererile introduse la instanțele judecătorești se face de către instanța de judecată [art. 31 alin. (1) din O.U.G. nr. 80/2013].

Persoanele fizice pot beneficia de scutiri, reduceri, eşalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru [art. 42 alin. (1) din O.U.G. nr. 80/2013].

Persoanele juridice pot beneficia numai în mod excepțional de reduceri, eşalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru, în alte cazuri în care apreciază, față de datele referitoare la situația economico-financiară a persoanei juridice, că plata taxei de timbru, la valoarea datorată, ar fi de natură să afecteze în mod semnificativ activitatea curentă a persoanei juridice [art. 42 alin. (3) din O.U.G. nr. 80/2013].

O.U.G. nr. 80/2013 reglementează în detaliu modalitatea de stabilire a taxei judiciare de timbru:

- dacă cererea de chemare în judecată cuprinde mai multe capete de cerere cu finalități diferite, taxa judiciară de timbru se datorează pentru fiecare capăt de cerere în parte, după natura lui, cu excepția cazurilor în care prin lege se prevede altfel [art. 34 alin. (1) din O.U.G. nr. 80/2013];

- dacă după înregistrarea cererii de chemare în judecată se micșorează valoarea pretențiilor, taxa judiciară de timbru se percepe la valoarea inițială, fără a se ține seama de reducerea ulterioară [art. 37 din O.U.G. nr. 80/2013];

- dacă cererea de chemare în judecată a fost formulată de mai mulți reclamanți, iar obiectul procesului este un drept ori o obligație comună sau dacă drepturile ori obligațiile lor au aceeași cauză sau dacă între ele există o strânsă legătură, taxa judiciară de timbru se datorează în solidar [art. 35 alin. (1) din O.U.G. nr. 80/2013];

- cererile depuse în cursul judecății care nu modifică valoarea taxabilă a cererii sau caracterul cererii inițiale nu se taxează [art. 35 alin. (2) din O.U.G. nr. 80/2013].

Art. 45 din O.U.G. nr. 80/2013 reglementează cazurile în care sumele achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru se restituie la cererea reclamantului:

- a) taxa plătită nu era datorată;
- b) s-a plătit mai mult decât cuantumul legal;
- c) cererea rămâne fără obiect în cursul procesului, *ca urmare a unor dispoziții legale*

(s.n.);

d) dacă acțiunea corect timbrată a fost anulată în condițiile art. 200 alin. (3) NCPC sau dacă reclamantul a renunțat la judecată până la comunicarea cererii de chemare în judecată către părât, se restituie jumătate din taxa plătită;

e) în procesul de divorț, dacă părțile au renunțat la judecată ori s-au împăcat, se restituie jumătate din taxa plătită;

f) în cazul în care contestația la executare a fost admisă, iar hotărârea a rămas definitivă, taxa se restituie proporțional cu admiterea contestației;

Considerații privind regimul juridic aplicabil procedurii de regularizare a cererii de chemare în judecată

- g) dacă instanța de judecată se declară incompetentă, trimițând cauza la un alt organ cu activitate jurisdicțională, precum și în cazul respingerii cererii, ca nefiind de competența instanțelor române;
- h) dacă probele au fost administrate de către avocați sau consilieri juridici, se restituie jumătate din taxa plătită, indiferent de modalitatea în care a fost soluționat procesul, după rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești;
- i) în cazul în care participantul la proces care a fost recuzat se abține sau dacă cererea de recuzare ori de strămutare a fost admisă, se restituie jumătate din taxa plătită;
- j) în alte cauze expres prevăzute de lege.

Cererea de restituire poate formulați în termen de un an de la data nașterii dreptului valorificat.

Taxele judiciare de timbru plătite pentru cereri și acțiuni anulate ca insuficient timbrate nu se restituie, dacă legea nu prevede altfel [art. 45 alin. (6) din O.U.G. nr. 80/2013].

b) Sancțiuni. Dovada achitării taxelor datorate trebuie atașată cererii de chemare în judecată, sub sancțiunea nulității necondiționate de vătămare, pentru neîndeplinirea unei cerințe extrinseci actului de procedură civilă.

Deși sancțiunea nulității necondiționată de vătămare putea fi dedusă pe cale de interpretare din prevederile art. 176 pct. 6 NCPC, ca și în alte cazuri, legiuitorul a preferat să evite orice greșală de interpretare și să precizeze expres, prin prevederile art. 197 teza a II-a NCPC, faptul că „netimbrarea sau timbrarea insuficientă atrage nulitatea cererii de chemare în judecată, în condițiile legii”.

Anularea cererii de chemare în judecată poate fi evitată prin aplicarea procedurii de regularizare a cererii de chemare în judecată, reglementată prin dispozițiile art. 200 NCPC și prin normele procesuale speciale cuprinse în O.U.G. nr. 80/2013.

Potrivit art. 200 alin. (2) NCPC și art. 33 alin. (2) NCPC, instanța va comunica în scris reclamantului obligația de a timbra cererea în cuantumul stabilit de instanță și de a transmite instanței dovada achitării taxei judiciare de timbru, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării instanței.

Prin aceeași comunicare instanța îi pune în vedere reclamantului posibilitatea de a formula, în condițiile legii, cerere de acordare a facilităților la plata taxei judiciare de timbru, în termen de 5 zile de la primirea comunicării.

Instanța nu va proceda la comunicarea cererii de chemare în judecată potrivit prevederilor art. 201 alin. (1) NCPC decât după soluționarea cererii de acordare a facilităților la plata taxei judiciare de timbru, cu aplicarea prevederilor O.U.G. nr. 51/2008. Reclamantul poate formula cerere de reexaminare împotriva modului de stabilire a taxei judiciare de timbru, potrivit procedurii reglementate de art. 39 alin. (1) din O.U.G. nr. 80/2013.

Cererea de reexaminare se depune la instanța care a făcut comunicarea și este scutită de la plata taxei judiciare de timbru.

Termenul pentru formularea cererii de reexaminare este de 3 zile de la data comunicării taxei datorate.

Cererea se soluționează în camera de consiliu, de un alt complet, fără citarea părților. Părțile nu este parte în procedură. Art. 39 alin. (2) din O.U.G. nr. 80/2013 precizează expres că „instanța va proceda la comunicarea cererii de chemare în judecată, în condițiile art. 201 alin. (1) din Codul de procedură civilă, numai după soluționarea cererii de reexaminare”.

O.U.G. nr. 80/2013 adoptă soluții pentru evitarea aplicării sancțiunii nulității totale a cererii de chemare în judecată.

Dacă la momentul înregistrării cererii au fost timbrate doar o parte din capetele de cerere, acțiunea va fi anulată în parte, numai pentru acele capete de cerere pentru care nu a fost achitată taxa judiciară de timbru [art. 34 alin. (2) din O.U.G. nr. 80/2013].

Dacă în momentul înregistrării sale cererea de chemare în judecată a fost taxată corespunzător obiectului său inițial, dar în cursul procesului apar elemente care determină o valoare mai mare a obiectului cererii, instanța va pune în vedere reclamantului să achite suma datorată suplimentar până la termenul stabilit de instanță [art. 36 alin. (1) din O.U.G. nr. 80/2013]. În cazul în care reclamantul nu îndeplinește obligația, cererea nu va putea fi anulată integral, ci va trebui soluționată în limitele în care taxa judiciară de timbru s-a plătit legal [art. 36 alin. (2) din O.U.G. nr. 80/2013].

Pentru situațiile în care procesul ajunge în etapa soluționării în căile de atac, instanța de control judiciar poate constata că în fazele procesuale anterioare taxa judiciară de timbru nu a fost plătită în cuantumul legal și poate dispune obligarea părții la plata taxelor judiciare de timbru aferente, dispozitivul hotărârii constituind titlu executoriu [art. 38 din O.U.G. nr. 80/2013].

C. Proceduri prealabile

a) Aspecte generale. Prevederile art. 193 reiau dispozițiile art. 109 alin. (2)

C. pr. civ. 1865.

Rvine reclamantului obligația ca, în cazurile stabilite în mod expres de lege, înainte de sesizarea instanței, să îndeplinească procedura prealabilă și să anexeze la cererea de chemare în judecată doada îndeplinirii acesteia [art. 193 alin. (1) NCPC]⁵⁰⁾.

Procedura reglementată prin dispozițiile art. 720¹ C. pr. civ. nu a fost preluată în noul Cod, deoarece practica a dovedit că părțile urmăreau, pe cât posibil, să obțină numai doada încercării de parcurgere a procedurii, nu și atingerea scopului acesteia⁵¹⁾.

În legislația în vigoare sunt relativ puține cazurile în care legea impune parcurgerea unei proceduri prealabile obligatorii⁵²⁾.

Jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg este în sensul că durata procedurilor administrative prealabile este inclusă în durata termenului rezonabil a procesului judecat în mod echitabil, astfel cum impun prevederile art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului și ale art. 6 NCPC.

b) Sancțiuni. În cazul neîndeplinirii procedurii, devine incidentă sancțiunea respingerii cererii de chemare în judecată din cauza neîndeplinirii unei cerințe pentru legala sesizare a instanței.

Sub imperiul C. pr. civ. 1865, soluția respingerii cererii de chemare în judecată era motivată diferit de instanțe, fie ca efect al admitterii excepției prematurității, fie ca efect al admitterii excepției inadmisibilității procedurale, fie ca efect al admitterii excepției neîndeplinirii procedurii prealabile obligatorii⁵³⁾.

Noul Cod de procedură civilă nu reglementează în mod expres sancțiunea aplicabilă. Coroborarea dispozițiilor art. 193 cu cele ale art. 174 NCPC conduce la concluzia că respingerea cererii de chemare în judecată este un efect al aplicării sancțiunii nulității.

⁵⁰⁾ L.-A. Viorel, G. Viorel, *NCPC...*, 2013, vol. I, pp. 476 și urm.

⁵¹⁾ Pe larg, a se vedea L.-A. Viorel, G. Viorel, *NCPC...*, 2013, vol. I, pp. 480 și urm.

⁵²⁾ Spre exemplu: art. 1-037 NCPC, art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, art. 205 alin. (1) C. pr. fisc., art. 149 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice etc.

⁵³⁾ M. Tăbărcă, *Excepțiile procesuale în procesul civil*, ed. a 2-a, Ed. Universul Juridic, București, 2006, pp. 315 și urm. (citată în continuare *Excepțiile...*, 2006).

capetele de
pentru care
[2013].
a fost taxată
e care deter-
amantului să
t. 36 alin. (1)

ajăta, cererea
ajudiciară de
arac, instanța
judiciară de
ărții la plata
lu executoriu

109 alin. (2)

lege, înainte
la cererea de

eluată în nou
obțină numai
șeia⁵¹⁾,
e parcurgerea

la Strasbourg
usă în durata
in prevederile
tuncea respin-
pentru legala

judecată era
ții, fie ca efect
terii excepției
nea aplicabilă.
a concluzia că
unii multăți.

contentiosului
privind sistemul

indic, București,

Considerații privind regimul juridic aplicabil procedurii de regularizare a cererii de chemare în judecată

Nullitatea cererii de chemare în judecată este relativă și poate fi invocată numai de către pârât prin întâmpinare, sub sancțiunea decăderii, potrivit art. 193 alin. (2) NCPC.

Numai pentru ipoteza sesizării instanței cu dezbaterea procedurii succesoriale, fără îndeplinirea obligației de a anexa la cererea de chemare în judecată încheierea emisă de notarul public cu privire la verificarea evidențelor succesoriale prevăzute de Codul civil devine aplicabilă sancțiunea nulității absolute, potrivit prevederilor art. 193 alin. (3) NCPC.

Nullitatea absolută va putea fi invocată în orice stare a judecării cauzei, cu aplicarea dispozțiilor art. 178 alin. (1) NCPC, deoarece legea nu prevede în mod expres altfel⁵⁵⁾.

Rațiunile instituirii sancțiunii nulității absolute țin de protejarea interesului public⁵⁶⁾ de a pronunța hotărâri judecătorești în baza unor acte notariale valabile întocmite⁵⁶⁾.

Fără a se lua în considerare reglementările noului Cod în privința condiționării accesului la justiție de parcurgerea unei proceduri prealabile, prin O.U.G. nr. 90/2012 (publicată în M. Of. nr. 878 din 21 decembrie 2012) s-a modificat Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator (publicată în M. Of. nr. 441 din 22 mai 2006) în sensul introducerii sancțiunii procedurale a inadmisibilității cererii de chemare în judecată formulate fără îndeplinirea de către reclamant a obligației de a participa la ședința de informare privind medierea, anterior introducerii cererii de chemare în judecată sau după declanșarea procesului până la termenul dat de instanță în acest scop⁵⁷⁾, pentru litigiile în materiile prevăzute de art. 60¹ alin. (1) lit. a)-f)⁵⁸⁾.

⁵⁴⁾ Pentru opinia contrară, a se vedea D.N. Teohari, *NCPC...*, 2013, p. 454.

⁵⁵⁾ A se vedea și Regulamentul de punere în aplicare a Legii notariilor publice și a activității notariale nr. 36/1995, publicat în M. Of. nr. 479 din 1 august 2013, rectificat, precum și prevederile art. 1.046, art. 1.051 alin. (3), art. 1.053 alin. (3), art. 1.120 alin. (3) NCC.

⁵⁶⁾ D. Atasei, H. Țiț, *Mica reformă în justiție. Legea nr. 202/2010 comentată*, Ed. Hamangiu, București, 2010, pp. 28 și urm.

⁵⁷⁾ Art. 1 a introdus următoarele prevederi: „Art. 2. (1) Dacă legea nu prevede altfel, părțile, persoane fizice sau persoane juridice, sunt obligate să participe la ședința de informare privind avantajele medierii, inclusiv, dacă este cazul, după declanșarea unui proces în fața instanțelor competente, în vederea soluționării pe această cale a conflictelor în materie civilă, de familie, în materie penală, precum și în alte materii, în condițiile prevăzute de lege”. 2. La articolul 2, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (1¹) și (1²), cu următorul cuprins: „(1¹) Dovada participării la ședința de informare privind avantajele medierii se face printr-un certificat de informare eliberat de mediatorul care a realizat informarea. Dacă una dintre părți refuză în scris participarea la ședința de informare, nu răspunde invitației prevăzute la art. 43 alin. (1) ori nu se prezintă la data fixată pentru ședința de informare, se întocmește un proces-verbal, care se depune la dosarul instanței. (1²) Instanța va respinge cererea de chemare în judecată ca inadmisibilă în caz de neîndeplinire de către reclamant a obligației de a participa la ședința de informare privind medierea, anterior introducerii cererii de chemare în judecată, sau după declanșarea procesului până la termenul dat de instanță în acest scop, pentru litigiile în materiile prevăzute de art. 60¹ alin. (1) lit. a)-f)”.
⁵⁸⁾ Potrivit prevederilor art. 60¹: „(1) În litigiile ce pot face, potrivit legii, obiect al medierii sau al altei forme alternative de soluționare a conflictelor, părțile și/sau partea interesată, după caz, sunt ținute să facă dovada că au participat la ședința de informare cu privire la avantajele medierii, în următoarele materii: a) în domeniul protecției consumatorilor, când consumatorul invocă existența unui prejudiciu ca urmare a achiziționării unui produs sau unui serviciu defectuos, a nespectării clauzelor contractuale ori garanțiilor acordate, a existenței unor clauze abuzive cuprinse în contractele încheiate între consumatori și operatorii economici ori a încălcării altor drepturi prevăzute în legislația națională sau a Uniunii Europene în domeniul protecției consumatorilor; b) în materia dreptului familiei, în situațiile prevăzute la art. 64; c) în domeniul

Prin art. 4 din Legea nr. 214 din 28 iunie 2013⁵⁹⁾ s-a modificat și completat art. 2 alin. (1³) și (1⁴) din Legea nr. 192/2006. S-au menținut prevederile art. 2 alin. (1³) privind incidența sancțiunii inadmisibilității cererii de chemare în judecată în caz de neîndeplinire de către reclamant a obligației de a participa la ședința de informare privind medierea, anterior introducerii cererii de chemare în judecată sau după declanșarea procesului, până la termenul dat de instanță în acest scop.

S-a prevăzut însă că pot efectua procedura de informare asupra avantajelor medierii judecătoarea, procurorul, consilierul juridic, avocatul, notarul, urmând ca acestea să se ateste în scris și s-a precizat expres că efectuarea procedurii de informare asupra avantajelor medierii este gratuită, „neputându-se percepe onorarii, taxe sau orice alte sume, indiferent de titlul cu care s-ar putea solicita”.

Considerăm că reglementarea, prin lege specială, a sancțiunii respingerii cererii ca inadmisibilă este rezultatul regretabil al necorelării acesteia cu noul Cod de procedură civilă, care, în opinia noastră, nu reglementează sancțiunea inadmisibilității, ci sancțiunea respingerii cererii de chemare în judecată pentru motivul neîndeplinirii procedurii prealabile, aplicabilă potrivit regimului juridic al nulității relative, pentru ipoteza prevăzută la art. 193 alin. (2), și potrivit regimului juridic al nulității absolute, pentru ipoteza de la art. 193 alin. (3).

Menționăm că Curtea Constituțională italiană a stabilit neconstituționalitatea reglementării caracterului prealabil obligatoriu al procedurilor care intră în sfera medierii, sub sancțiunea inadmisibilității⁶⁰⁾.

Considerăm excesivă⁶¹⁾ și contrară legii sancțiunea respingerii cererii de chemare în judecată ca inadmisibilă pentru motivul neîndeplinirii de către reclamant a obligației de

litigiilor privind posesia, grănițuirea, strămutarea de hotare, precum și în orice alte litigii care privesc raporturile de vecinătate; d) în domeniul răspunderii profesionale în care poate fi angajată răspunderea profesională, respectiv cauzele de malpraxis, în măsura în care prin legi speciale nu este prevăzută o altă procedură; e) în litigiile de muncă izvorâte din încheierea, executarea și încetarea contractelor individuale de muncă; f) în litigiile civile a căror valoare este sub 50.000 lei, cu excepția litigiilor în care s-a pronunțat o hotărâre executorie de deschidere a procedurii de insolvență, a acțiunilor referitoare la registrul comerțului și a cazurilor în care părțile aleg să recurgă la procedura prevăzută la art. 1.013-1.024 sau la cea prevăzută la art. 1.025-1.032 din Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare; g) în cazul infracțiunilor pentru care retragerea plângerii prealabile sau împăcarea părților înăltură răspunderea penală, după formularea plângerii, dacă făptuitorul este cunoscut sau a fost identificat, iar victima își exprimă consimțământul de a participa la ședința de informare împreună cu făptuitorul; dacă victima refuză să participe împreună cu făptuitorul, ședința de informare se desfășoară separat”.

⁵⁹⁾ Lege pentru aprobarea O.U.G. nr. 4/2013 privind modificarea Legii nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe (M. Of. nr. 388 din 28 iunie 2013), denumită în continuare Legea nr. 214/2013.

⁶⁰⁾ Sub acest aspect, menționăm Decizia nr. 272/2012 a Curții Constituționale italiene, prin care au fost declarate neconstituționale normele juridice care au prevăzut caracterul obligatoriu al procedurii medierii, publicată la adresa <http://www.cortecostituzionale.it/action/Pronuncia.do>.

⁶¹⁾ Potrivit art. 109¹ alin. (1) pct. 1, lit. f) C. pt. civ., introdus prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea judecării proceselor, „refuzul părții de a se prezenta la ședința de informare cu privire la avantajele medierii, în situațiile în care a acceptat, potrivit legii” se sancționează cu amendă judiciară, de la 50 la 700 lei. Se asigură astfel corelarea cu alte prevederi ale vechiului Cod care permiteau instanței să recomande părților participarea la o ședință de informare privind avantajele medierii; pe larg a se vedea D. Atasei, H. Țiț, *op. cit.*, pp. 24 și urm.

a part
foster
al pă
medie
simpl
care,

Mr

conce

renun

că esi

avant

Ur

în Ro

proce

Es

care g

D.

a)

exerci

repre:

Ar

repre:

litate:

de reț

Dc

Cerin/

origin

a regl

dovac

în

preve

dovec

în

înscri

din r

Come

de reț

la:

art. 1

b)

dispo

aceas

că îi r

primi

59

Noul C

în con

regulat art. 2
l. 2 alin. (1)²⁾
ată în caz de
de informare
tă sau după

lelor medierii
sa aceasta să
rimate asupra
sau orice alte

erii cererii ca
de procedură
tății, ci sanc-
ciliului proce-
entru ipoteza
soluțe, pentru

abilitatea regle-
fera medierii,
de chemare în
a obligației de

ale litigii care
xate fi angajată
legi speciale nu
cutarea și înce-
sub 50.000 lei,
a procedurii de
: părțile aleg să
1.025-1.032 din
u înfracțiunilor
underea penală,
iar victima își
șpinului); dacă
șoară separat.³⁾
6/2012 pentru
ocum și pentru
28 iunie 2013),

ile italiene, prin
erul obligatoriu
Proromanda.
12/2010 privind
zenta la sedința
potrivit legii” se
u alte prevederi
la o sedință de
pp. 24 și urm.

a participa la sedința de informare privind medierea, deoarece procedura medierii nu a fost edictată prin norme care ocrotesc un interes public, ci esențialmente interesul privat al părților. Pe de altă parte, procedura medierii include procedura informării asupra medierii, în opinia noastră, fiind forțată susținerea punctului de vedere potrivit căruia simpla informare nu aparține sferei procedurii extrajudiciare a medierii, în condițiile în care, evident, nu aparține nici sferei procedurii judiciare.

Medierea sau chiar informarea asupra etapelor procedurii medierii nu sunt de conceput în lipsa voinței părților de a face eforturi și concesi pentru a se împăca, prin renunțarea la pretenții reciproce sau prin stingerea litigiului. Sub acest aspect, opinăm că este inutilă forțarea părților pentru a participa la o sedință de informare despre avantajele medierii.

Un eventual eșec, prin discreditare și greșită înțelegere a rostului procedurii medierii în România, s-ar putea datora tocmai nesocotirii sau chiar încălcării voinței celor cărora procedura li se adresează.

Este cert că reglementarea în cauză goleşte de orice conținut principiul disponibilității, care guvernează orice procedură civilă, inclusiv procedura medierii.

D. Dovada calității de reprezentant

a) Aspecte generale. Art. 13 și art. 80 alin. (1) NCPc prevăd că părțile pot să exercite drepturile procedurale personal sau prin reprezentant. Legea are în vedere reprezentarea legală, convențională sau judiciară a părților.

Art. 80-89 NCPc reglementează în detaliu formele reprezentării procesuale, limitele reprezentării, conținutul mandatului *ad litem* și formalitățile necesare pentru valabilitatea și dovedirea acestuia, precum și sancțiunea procesuală a lipsei dovezii calității de reprezentant.

Dovada calității de reprezentant trebuie anexată cererii de chemare în judecată. Cerința depunerii dovezii calității de reprezentant convențional în forma procurii în original sau a copii legalizate⁴⁾ a acesteia nu reprezintă decât aplicarea particulară a regulii generale prevăzute de art. 85 alin. (1) NCPc, potrivit căruia actul autentic face dovada împuternicirii acordate unei persoane care nu are calitatea de avocat.

În ipoteza reprezentării convenționale prin avocat și consilier juridic sunt aplicabile prevederile art. 85 alin. (3) NCPc, care stabilesc că împuternicirea de a reprezenta se dovedește potrivit legilor de organizare și exercitare a profesiei.

În cazul reprezentării legale, dovada calității de reprezentant se face totdeauna prin înscris doveditor al calității de reprezentant, deus in copie legalizată, respectiv extrasul din registrul public care atesta împuternicirea de reprezentare (Oficiul Registrului Comerțului, Registrul Asociațiilor și Fundațiilor etc.) ori extras din actul care atestă dreptul de reprezentare în justiție (pentru asociații, societăți – entități fără personalitate juridică). Înscrisul care atestă calitatea de reprezentant nu are regimul legal prevăzut de art. 150 NCPc, astfel că nu sunt aplicabile dispozițiile art. 149 NCPc.

b) Sancțiuni. Dacă prin aplicarea dispozițiilor art. 200 alin. (1) NCPc coroborate cu dispozițiile art. 194 lit. b) NCPc instanța constată lipsa dovezii calității de reprezentant, aceasta va face aplicarea prevederilor art. 200 alin. (2) NCPc și va comunica reclamantului că îi revine obligația de a depune această dovadă, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării.

²⁾ Gh. Piperea, C. Antonache, P. Piperea, A.P. Dimitriu, M. Piperea, A.Ș. Rățoi, A.G. Atanasiu ș.a., *Noul Cod de procedură civilă. Note, Comentarii, Explicații*, Ed. C.H. Beck, București, 2012, p. 187 (citat în continuare NCPc..., 2012).

Dacă reclamantul nu îndeplinește obligația, instanța va putea dispune anularea cererii de chemare în judecată, potrivit regimului juridic caracteristic nulității necondiționate de vătămare (art. 176 pct. 2 NCPC).

E. Numărul de exemplare

a) Aspecte generale. Din coroborarea prevederilor art. 195 și ale art. 149 alin. (1) NCPC⁶³⁾ reiese că, în vederea îndeplinirii procedurii de comunicare a cererii de chemare în judecată, revine reclamantului obligația de a depune numărul de exemplare necesar, câte un exemplar pentru fiecare parte.

Dacă mai multe părți au un reprezentant comun sau dacă o parte figurează în mai multe calități juridice, se va depune câte un singur exemplar pentru comunicare. În plus față de exemplarele depuse pentru comunicare, se va depune un exemplar pentru instanță.

O noutate a reglementărilor noului Cod de procedură civilă constă în stabilirea regulii de întocmire și depunere spre comunicare către părțile „lipsă (juridic) din procedură” a încheierii de ședință care consemnează în scris cererile făcute oral, în ședință, pentru a respecta principiul contradictorialității (art. 14 NCPC). Asigurarea comunicării către părți a actelor de procedură întocmite de grefier (încheieri de ședință care consemnează cererile orale ale părților) se face din oficiu și este garantată de instituirea obligației grefierului de a întocmi copii ale încheierilor de ședință necesare pentru comunicare.

b) Sancțiuni. Nerespectarea obligației de a depune actele de procedură în numărul de exemplare necesare comunicării nu este sancționată cu nulitatea.

Este o derogare expresă de la sancțiunea nulității cererii de chemare în judecată, instituită prin aplicarea art. 195, art. 200 alin. (1) și (3) NCPC.

Art. 149 alin. (3) NCPC prevede remediile care sunt la îndemâna instanței pentru a asigura, și în acest caz, comunicarea actelor de procedură: „instanța va putea îndeplini din oficiu sau va putea pune în sarcina oricăreia dintre părți îndeplinirea acestei obligații, pe cheltuiuala părții care avea această obligație”. Norma legală trebuie interpretată în sensul în care să producă efecte, în condițiile în care dispozițiile generale cuprinse în Titlul IV din noul Cod sunt pe deplin aplicabile în procedura regularizării cererii de chemare în judecată⁶⁴⁾.

Pentru situația în care cererea este depusă prin fax sau prin poștă electronică, art. 149 alin. (4) NCPC stabilește obligația grefierului de ședință ca, din oficiu, să întocmească copii pentru comunicare, pe cheltuiuala părții care a depus cererea și care avea obligația generală de a depune copii pentru comunicare, dar și obligația de a face, cu

⁶³⁾ Art. 149 NCPC: (1) Când cererea urmează a fi comunicată, ea se va face în atâtea exemplare câte sunt necesare pentru comunicare, în afară de cazurile în care părțile au un reprezentant comun sau partea figurează în mai multe calități juridice, când se va face într-un singur exemplar. În toate cazurile este necesar și un exemplar pentru instanță.

(2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile în mod corespunzător și în cazul prevăzut la art. 148 alin. (4), grefierul de ședință fiind ținut să întocmească din oficiu copiii de pe încheiere necesare pentru comunicare.

(3) Dacă obligația prevăzută la alin. (1) nu este îndeplinită, instanța va putea îndeplini din oficiu sau va putea pune în sarcina oricăreia dintre părți îndeplinirea acestei obligații, pe cheltuiuala părții care avea această obligație.

(4) În cazul în care cererea a fost comunicată, potrivit legii, prin fax sau prin poștă electronică, grefierul de ședință este ținut să întocmească din oficiu copii de pe cerere, pe cheltuiuala părții care avea această obligație. Dispozițiile art. 154 alin. (6) rămân aplicabile.

⁶⁴⁾ Instanțele judecătorești au oportunitatea de a profita de o reglementare care le permite modernizarea sub aspect logistic.

reanularea cererii
fii necondiționată

e art. 149 alin. (1)
cererii de chemare
exemplare necesar

rează în mai multe
are în plus față de
tru instanță.
n stabilirea regulii
c) din procedură?
în ședință, pentru
comunicării către
re consensmează
chuirea obligației
ru comunicare.
dura în numărul

nare în judecată,
stanței pentru a
rea îndeplini din
estei obligații, pe
pretată în sensul
rîne în Titlul IV
i de chemare în
stă electronică,
a, din oficiu, să
s cererea și care
ația de a face, cu

nitatea exemplare
prezentant comun
exemplar. În toate
văzut la art. 149
înțelegere necesare

repleții din oficiu
cheșturala părții
justă electronică,
tyala părții care

care le permite

Considerații privind regimul juridic aplicabil procedurii de regularizare a cererii de chemare în judecată prioritare, comunicarea copiilor realizate prin telefax, poștă electronică și alte mijloace care asigură transmiterea textului actului de procedură și confirmarea primirii acestuia. Dovezile privind confirmarea primirii actelor de procedură se întocmesc potrivit art. 154 alin. (6), teza a II-a NCPc.

5. Aspecte relevante din jurisprudență privind aplicarea dispozițiilor art. 200 NCPc. Scurte comentarii

Opinăm că, în raport de cuprinsul dispozițiilor art. 174-178 NCPc, nu este conformă cu legea aplicarea sancțiunii nulității cererii de chemare în judecată dacă o cerere cuprinde elementele prevăzute la art. 196 NCPc, deoarece interesul public privind la stabilirea cadrului litigiului dedus judecătii este efectiv ocrotit.

Instanțele judecătorești nu pot invoca sancțiunea nulității relative în procedura de regularizare a cererii de chemare în judecată, *per a contrario* fiind încălcate dispozițiile art. 178 alin. (2)-(5) NCPc.

Art. 237 alin. (2) NCPc permite rezolvarea excepțiilor relative ridicate de părât față de cererea de chemare în judecată la primul termen de judecată.

Unele instanțe judecătorești au aplicat *ad litteram* dispozițiile art. 194-200 NCPc, fără un efort de interpretare a normelor legale. Rezultatul a fost anularea cererilor de chemare în judecată, de multe ori, fără o motivare corespunzătoare, cu prejudicierea intereselor legitime ale justifiabililor.

Redăm fragmente relevante din încheierile la care am putut avea acces, însoțite de scurte comentarii.

5.1. *„Asupra cererii introduse de reclamanta Asociația de Proprietari B. M II B8/4, având ca obiect pretenții, instanța constată următoarele:*

Prin rezoluția din data de 25 februarie 2013 s-a pus în vedere reclamantei să depună în dublu exemplar în copie certificată pentru conformitate cu originalul listele de plată aferente perioadei ianuarie 2011-ianuarie 2013.

Deși reclamantei i s-au comunicat în scris lipsurile, conform dovezii/procesului-verbal de înmănare din data de 27 februarie 2013 cu mențiunea că în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării trebuie să facă completările sau modificările dispuse, sub sancțiunea anulării cererii, reclamanta nu s-a conformat acestor obligații.

În consecință, în temeiul art. 200 Cod procedură civilă raportat la art. 194-197 Cod procedură civilă, instanța va dispune anularea cererii.”

[Judecătoria Sectorului 6 București, încheierea din 13 martie 2013, dosar nr. 4071/303/2013]

Comentariu. Prin rezoluție, instanța a pus în vedere reclamantei să depună în dublu exemplar înscrisurile de care înțelege să se folosească în susținerea pretențiilor deținute judecătii. Motivul pentru care s-a anulat cererea de chemare în judecată este neîndeplinirea acestei obligații de către reclamantă.

Considerăm că sancțiunea anulării cererii de chemare în judecată s-a pronunțat cu încălcarea dispozițiilor art. 150 alin. (5) NCPc coroborate cu cele ale art. 149 alin. (3) NCPc, potrivit cărora: *„Dacă obligația prevăzută la alin. (1) nu este îndeplinită (obligația de a depune înscrisurile anexate în numărul de exemplare necesar pentru efectuarea comunicării - n.n.) instanța va putea îndeplini din oficiu (obligația - n.n.) (...)”*. Modalitatea în care se îndeplinește din oficiu obligația de către instanță este cea prevăzută la

art. 149 alin. (4) NCPC, respectiv, prin întocmirea, de către grefierul de ședință, a copiilor necesare pentru efectuarea comunicării, pe cheltuiala părții care avea această obligație.

Dispozițiile art. 148-150 NCPC sunt edictate în cadrul Titlului IV privind actele de procedură din Cartea I, intitulată „Dispoziții generale”, și sunt, în mod evident, norme cu caracter general, care completează dispozițiile privitoare la sesizarea instanței de judecată prin cererea de chemare în judecată.

Prin încheierea de anulare a cererii de chemare în judecată au fost încălcate și prevederile art. 177 alin. (1) NCPC, potrivit cărora: „Ori de câte ori este posibilă înlăturarea vătămării fără anularea actului judecătoresc va dispune îndreptarea neregularităților actului de procedură”.

Elementele esențiale ale cererii de chemare în judecată, enumerate la art. 196 NCPC, permit legala constituire a dosarului.

În condițiile în care nu există nici riscul unei vătămări a părătului chemat în judecată și nici nu sunt încălcate norme de drept procesual edictate pentru ocrotirea unui interes public, considerăm excesivă anularea cererii de chemare în judecată pentru motivul avut în vedere în încheiere.

5.2. „Prin rezoluția din data de 24 aprilie 2013 s-a pus în vedere reclamantului să precizeze/să modifice/să completeze următoarele elemente ale cererii de chemare în judecată, sub sancțiunea anulării cererii, potrivit art. 200 alin. (3) NCPC: domiciliul în fapt al părților; codul numeric personal și contul bancar ale reclamantului și ale părătului, dacă părțile posedă ori li s-au atribuit aceste elemente de identificare potrivit legii, în măsura în care acestea sunt cunoscute de reclamant; adresa electronică sau numărul de telefon, numărul de fax ori altele asemenea, ale reclamantului și ale părătului, în măsura în care acestea sunt cunoscute de reclamant; numele, prenumele și calitatea celui care reprezintă partea în proces, iar în cazul reprezentării prin avocat, numele, prenumele acestuia și sediul profesional; adresa electronică a celui care reprezintă partea în proces sau numărul de telefon, numărul de fax ori altele asemenea; dovada calității de reprezentant; înscrisul dovăditor al împuternicirii avocatului părții, potrivit legilor de organizare și exercitare a profesiei, conform art. 85 alin. (3) Cod procedură civilă; arătarea dovezilor pe care se sprijină fiecare capăt de cerere; în cazul în care solicită administrarea probei testimoniale, să indice numele, prenumele și adresa martorilor, adresa electronică sau numărul de telefon, numărul de fax ori altele asemenea, ale martorilor, în măsura în care acestea sunt cunoscute de reclamant.

Deși reclamantului i s-au comunicat în scris lipsurile, conform dovezii/procesului-verbal de înmânare din data de 26 aprilie 2013 cu mențiunea că în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării trebuie să facă completările sau modificările dispuse, sub sancțiunea anulării cererii, reclamantul nu s-a conformat acestor obligații.

În consecință, în temeiul art. 200 alin. (4) Cod procedură civilă raportat la art. 194-197 Cod procedură civilă, instanța va dispune anularea cererii”.

(Judecătoria Sectorului 6 București, încheierea din 9 mai 2013, dosar nr. 5183/303/2013)

Comentariu. Din cuprinsul încheierii nu rezultă că instanța competentă să verifice cererea de chemare în judecată și să facă regularizarea acesteia face operațiunea logico-rațională de lămurire, explicare a conținutului și a sensului normelor cuprinse în art. 194 NCPC, în scopul justei lor aplicări, prin corecta încadrare a diferitelor situații din viața practică în ipotezele ce le conțin (Gh. Beleşu, *Drept civil român. Introducere*

în dreptul civil. S. Juridic, București care au competen

Interpretarea procedură cu cai interpretare bin Gh. Beleşu, op. c. încheierea de m. Este evident tuturor dispoziții

Instanța a ap în codul numeric

zițiilor art. 194 sunt, efectiv, cun

în condițiile i precum și preve

anularea cereri: elemente, astfel

alin. (2) NCPC, e: Din încheiere

lipsurilor cereși comunicării este

art. 194 NCPC, fi pentru formarea

care elemente p în care acesta în

5.3. „Prin rez

precizeze/să mo judecată, sub sa

personal și cont numărul de fax c

acestea sunt cur prețuirea reclan

acestei valori, c timbru și timbru

în cartea funciar este situat imobi

anexa un certific se sprijină fiecar

două copii după cererii, pentru c

Deși reclama verbal de înmân

10 zile de la pri sub sancțiunea c

nu a indicat valo care s-a ajuns la

plilor
 ișajie.
 ele de
 norme
 tei de
 cate și
 urarea
 tăților
 NCPG,
 decată
 interes
 ul avut
 rului să
 are în
 în fapt
 ui, dacă
 măsura
 telefon,
 în care
 rezintă
 stua și
 numărul
 nscrisul
 eritare
 care se
 nionate,
 tarul de
 ea sunt
 resului-
 cel mult
 dispuse,
 194-197
 ai 2013,
 3/2013)
 iverifice
 rațiunea
 cuprinse
 r situații
 roducere

în dreptul civil. Subiectele dreptului civil, ed. a 9-a, revăzută și adăugită, Ed. Universul Juridic, București, p. 53) – adică o operațiune de interpretare a legii procesual civile pe care au competența de a o aplica.

Interpretarea dispozițiilor art. 194 NCPG, dar și a art. 200 NCPG și a normelor de procedură cu caracter general cuprinse în Cartea I a noului Cod, potrivit metodelor de interpretare bine cunoscute: gramaticală, sistematică, istorico-teleologică (a se vedea Gh. Bețiu, *op. cit.*, pp. 55 și urm.) este străină procedurii adoptat de instanță prin încheierea de mai sus.

Este evident că încheierea este rezultatul aplicării procedurii de tip *copy-paste* a tuturor dispozițiilor art. 194 NCPG.

Instanța a apreciat încorect că elementele cererii de chemare în judecată conștând în codul numeric personal și contul bancar ale părții sunt obligatorii potrivit dispozițiilor art. 194 NCPG. Ele pot fi indicate de reclamant numai în măsura în care acestea îi sunt, efectiv, cunoscute. Textul de lege are caracter dispozitiv.

În condițiile în care sunt încălțate, în mod evident, dispozițiile art. 177 alin. (1) NCPG, precum și prevederile art. 174 alin. (2) și (3) NCPG și ale art. 178 alin. (1) și (2) NCPG, anularea cererii de chemare în judecată, pentru că reclamantul nu ar fi indicat aceste elemente, astfel cum i s-a pus în vedere prin comunicarea lipsurilor, potrivit art. 200 alin. (2) NCPG, este o sancțiune aplicată fără nicio justificare legală.

Din încheierea de anulare reiese și viciul de procedură al Rezoluției și al comunicării lipsurilor cererii de chemare în judecată, potrivit art. 200 alin. (2) NCPG. Cuprinsul comunicării este, în acest caz, o reproducere, de tip *copy-paste* a cuprinsului textului art. 194 NCPG, fără ca reclamantul să înțeleagă care elemente ale cererii sunt esențiale pentru formarea dosarului și comunicarea cererii de chemare în judecată către părți și care elemente pot să fie indicate de el, în măsura în care îi sunt cunoscute sau în măsura în care acesta înțelege să ceară probe, respectiv să ceară dovada cu martori.

5.3. „Prin rezoluția din data de 13 martie 2013 s-a pus în vedere reclamantului să precizeze/să modifice/să completeze următoarele elemente ale cererii de chemare în judecată, sub sancțiunea anulării cererii, potrivit art. 200 alin. (3) NCPG: codul numeric personal și contul bancar ale reclamantului, adresa electronică sau numărul de telefon, numărul de fax ori altele asemenea, ale reclamantului și ale părții lui, în măsura în care acestea sunt cunoscute de reclamant; obiectul cererii, valoarea obiectului cererii, după prețuirea reclamantului, precum și modul de calcul prin care s-a ajuns la determinarea acestei valori, cu indicarea înscrisurilor corespunzătoare și să achite taxa judiciară de timbru și timbrul judiciar aferent, extrasul de carte funciară, cu arătarea titularului înscris în cartea funciară, eliberat de biroul de cadastru și publicitate imobiliară în raza cărăia este situat imobilul, iar în cazul în care imobilul nu este înscris în cartea funciară, se va anexa un certificat emis de același birou, care atestă acest fapt; arătarea dovezilor pe care se sprijină fiecare capăt de cerere, iar în cazul în care acestea sunt înscrisuri, să depună două copii după acestea, certificate pentru conformitate cu originalul, un exemplar al cererii, pentru comunicare.

Deși reclamantului i s-au comunicat în scris lipsurile, conform dovezii/procesului-verbal de înmânare din data de 15 martie 2013 cu mențiunea că în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării trebuie să facă completările sau modificările dispuse, sub sancțiunea anulării cererii, reclamantul nu s-a conformat acestor obligații, respectiv: nu a indicat valoarea obiectului cererii, după prețuirea sa, precum și modul de calcul prin care s-a ajuns la determinarea acestei valori, cu indicarea înscrisurilor corespunzătoare

și nu a achitat taxa judiciară de timbru și timbrul judiciar aferent; nu a depus extrasul de carte funciară, cu arătarea titularului înscris în cartea funciară eliberat de biroul de cadastru și publicitate imobiliară în raza căruia este situat imobilul sau certificat emis de același birou, care atestă acest fapt; nu a arătat dovezile pe care se sprijină fiecare capăt de cerere; nu a depus copie după înscrisuri, certificată pentru conformitate cu originalul, în consecință, în temeiul art. 200 Cod procedură civilă raportat la art. 194-197 Cod procedură civilă, instanța va dispune anularea cererii”.

(Judecătoria Sectorului 6 București, încheierea din 28 martie 2013, dosar nr. 5461/303/2013)

Comentariu. Procedul instanței de a nu distinge între elemente esențiale ale cererii de chemare în judecată, reglementate prin art. 196 NCPC, și de a aplica, în întregime, *ad litteram*, prevederile art. 194 NCPC, în procedura verificărilor formale privind cererea de chemare în judecată nu poate avea ca rezultat decât anularea majorității cererilor de chemare în judecată.

Procedura a fost adoptată de legiuitor exclusiv în scopul regularizării acesteia pentru ca cererea să fie comunicată părâtului și pentru ca primul termen de judecată să fie fixat potrivit art. 201 NCPC.

În ce privește anularea cererii pentru neîndeplinirea obligației de depunere a extrasului de carte funciară, cu arătarea titularului înscris în cartea funciară eliberat de biroul de cadastru și publicitate imobiliară în raza căruia este situat imobilul sau certificat emis de același birou, care atestă acest fapt, obligație prevăzută la art. 194 lit. c) NCPC este esențial că legiuitorul a prevăzut că instanța va dispune ca părțile să prezinte *dovada efectuării verificărilor în registrele de evidență ori publicitate prevăzute de Codul civil sau de legi speciale* [art. 237 alin. (2) pct. 9 NCPC] și va *îndeplini orice act de procedură necesar soluționării cauzei, inclusiv verificări în registrele prevăzute de legi speciale* [art. 237 alin. (2) pct. 10 NCPC] într-o altă etapă a procesului civil, respectiv în etapa de cercetare a procesului, evident, după efectuarea procedurii prevăzute de art. 201 NCPC.

Sub acest aspect sunt incidente și se impun a fi respectate și aplicate cu prioritate dispozițiile art. 177 alin. (1) NCPC. Legiuitorul nu a reglementat sancțiunea nulității unui act de procedură decât ca ultim remediu.

Sancțiunea nulității nu intervine decât atunci când există o vătămare a părâtului, dacă nu este încălcată o normă de procedură care ocrotește un interes public. În toate cazurile în care există o vătămare a părâtului, dar este posibilă înlăturarea acesteia, judecătorul nu va anula actul de procedură, ci va proceda la îndreptarea neregularităților acestuia, chiar în etapa cercetării procesului, deoarece legea îi permite aceasta.

Îndreptarea neregularității actului de procedură în etapa cercetării procesului nu este o chestiune lăsată la aprecierea instanței, deoarece norma adoptată prin art. 177 alin. (1) are un caracter imperativ.

5.4. „Prin rezoluția din data de 15 aprilie 2013 s-a pus în vedere reclamantei să depună două exemplare ale cererii de chemare în judecată în vederea comunicării, două copii ale înscrisurilor de care partea înțelege să se folosească certificate pentru conformitate cu originalul, să indice numele, prenumele și adresa martorilor, să depună dovida calității de reprezentant și să facă dovida achitării/completării taxei judiciare de timbru de 1.083,9 lei și a timbrului juridic în cuantum de 5 lei.

Deși reclamantului i s-au comunicat în scris lipsurile, conform dovezii/procesului-verbal de înmânare din data de 20 mai 2013 cu mențiunea că în termen de cel mult

egus extrasul
de biroul de
fiscat emis de
fiecare capăt
n originalul.
194-197 Cod
marție 2013,
/303/2013)

ale ale cereri
în întregime,
ținând cerea
cererilor de

eseria pentru
tă să fie fixat

nera a extra-
rat de biroul
ertificat emis
c) NCPCC este
zinte dovada
odul civil sau
adură necesar
ale [art. 237
de cercetare
PC.

cu prioritate
nulițății unui
înăutului, dacă
oate cazurile
i, judecătoria
ilor acestuia,

rocesului nu
prin art. 177

tei să depună
louă copil ale
formitate cu
ta calității de
ru de 1.083,9

fi/procesului-
r de cel mult

Considerații privind regimul juridic aplicabil procedurii de regularizare a cererii de chemare în judecată 10 zile de la primirea comunicării trebuie să facă completările sau modificările dispuse, sub sancțiunea anulării cererii, reclamantul nu s-a conformat acestor obligații și nu a depus decât o singură copie a cererii de chemare în judecată și a înscrisurile de care înțelege să se folosească, nu a indicat numele, prenumele și adresa martorilor și nu a achitat decât parțial taxa judiciară de timbru, respectiv suma de 39 lei din suma pusă în vedere de 1.083,9 lei.
În consecință, în temeiul art. 200 Cod procedură civilă raportat la art. 194-197 Cod procedură civilă, instanța va dispune anularea cererii."

(Judecătoria Sectorului 6 București, încheierea din 4 iunie 2013, dosar nr. 6726/303/2013)

Comentariu. Nedepunerea copiilor cererii de chemare în judecată nu este sancționată cu nulitatea, având în vedere dispozițiile art. 149 MCPCC.

Art. 197 teza a II-a MCPCC prevede că netimbrarea sau timbrarea insuficientă atrage anularea cererii de chemare în judecată, în condițiile legii.

Legea nr. 146/1997, în vigoare la data pronunțării încheierii, prevedea, la art. 20 alin. (2): „Dacă taxa judiciară de timbru nu a fost plătită în cuantumul legal, în momentul înregistrării acțiunii sau cererii (...) instanța va pune în vedere petentului să achite suma datorată până la primul termen de judecată”.

Încheierea de anulare a cererii de chemare în judecată încalcă aceste prevederi ale legii.

5.5. „Deliberând asupra cererii de reexaminare a încheierii din data de 20 martie 2013, pronunțate în dosarul nr. 4311/303/2013 al acestei instanțe, înregistrată la data de 5 aprilie 2013, sub numărul 6847/303/2013, instanța constată următoarele:

Prin încheierea din data de 20 martie 2013, pronunțată în dosarul nr. 4311/303/2013, pe rolul acestei instanțe, cererea având drept obiect plângere contravențională, formulată de petenta contestatoare SC M.I. SRL, a fost anulată, în baza dispozițiilor art. 200 MCPCC raportat la art. 194-197 din același act normativ.

Astfel, s-a reținut în cauză neîndeplinirea de către petenta contestatoare a măsurilor de îndreptare a neregularităților dispuse prin rezoluția instanței din data de 27 februarie 2013 (cf. 20), ceea ce se sancționează cu nulitatea, în acord cu prevederile art. 200 alin. (2) din același act normativ.

Potrivit rezoluției instanței din data de 27 februarie 2013, petentei contestatoare i s-a pus în vedere:

- să indice contul său bancar, conform art. 194 lit. a) MCPCC;

- să indice numele și adresele de domiciliu ale martorilor propuși, precum și teza probatorie, potrivit art. 194 lit. e) MCPCC.

Petenta contestatoare nu a înțeles a se conforma dispozițiilor instanței, în termenul legal de 10 zile de la data comunicării înștiințării, la data de 4 martie 2013, potrivit procesului-verbal de înmânare (cf. 26).

Din acest ultim punct de vedere și în privința probei testimoniale propuse de petenta contestatoare, instanța reține că, potrivit dispozițiilor art. 164 alin. (4) MCPCC, mențiunile din procesul-verbal privitoare la faptele constatate personal de cel care l-a întocmit nu pot fi combătute decât prin procedura înscrisuri în fals.

În consecință, instanța va respinge proba testimonială propusă ca mențiună cauzei.

În continuare, instanța reține că, potrivit dispozițiilor art. 200 alin. (6) MCPCC, completul desemnat prin repartizarea alatorie cu soluționarea cererii de reexaminare va putea reveni asupra măsurii anulării dacă aceasta a fost dispusă eronat.

Constatănd că petenta contestatoare nu se găsește în niciuna dintre situațiile mai sus menționate, instanța va respinge cererea de reexaminare ca neîntemeiată.

Referitor la complinirea acestor lipsuri ulterior termenului de 10 zile prevăzut de art. 200 alin. (2) NCPC, instanța reține următoarele:

Potrivit art. 177 NCPC, ori de câte ori este posibilă înlăturarea vătămării fără anularea actului, judecătorul va dispune îndreptarea neregularităților actului de procedură, actul de procedură nefiind anulat dacă până la momentul pronunțării asupra excepției de nulitate (în speță, la data de 20 martie 2013 - f. 46) a dispărut cauza acestuia (complinirea lipsurilor realizându-se abia la data de 22 martie 2013, data recepsei Oficiului poștal - f. 48)*.

(Judecătoria Sectorului 6 București, încheierea din 22 aprilie 2013, dosar nr. 6847/303/2013)

Comentariu. În speță, instanța a pus în vedere reclamantei să indice nu numai numele, prenumele și adresa martorilor propuși, ci și „teza probatorie”, ceea ce excedează prevederile art. 194 lit. e) NCPC.

În procedura necontencioasă a regularizării cererii de chemare în judecată, din oficiu, instanța nu se poate pronunța asupra unei cereri de încuviințare a probei cu martori. Procedând astfel, instanța a încălcat dispozițiile art. 237 alin. (2) pct. 7 NCPC, care reglementează efectuarea acestui act de procedură într-o altă etapă, ulterioră, a procesului civil, respectiv în etapa cercetării procesului, în cadrul unei proceduri contencioase, care asigură respectarea principiului contradictorialității.

5.6. „Prin rezoluția din data de 17 aprilie 2013 s-a pus în vedere reclamantului să precizeze/să modifice/să completeze următoarele elemente ale cererii de chemare în judecată, sub sancțiunea anulării cererii, potrivit art. 200 alin. (3) NCPC: codul numeric personal sau codul unic de înregistrare ori codul de identificare fiscală, numărul de înmatriculare în registrul comerțului sau de înscriere în registrul persoanelor juridice și contul bancar ale reclamantului și ale părâtului, dacă părțile posedă ori li s-au atribuit aceste elemente de identificare potrivit legii, în măsura în care acestea sunt cunoscute de reclamant; adresa electronică sau numărul de telefon, numărul de fax ori altele asemenea, ale reclamantului și ale părâtului, în măsura în care acestea sunt cunoscute de reclamant; adresa electronică a celui care reprezintă partea în proces sau numărul de telefon, numărul de fax ori altele asemenea; doada calității de reprezentant: înscrisul doveditor al împuternicirii avocatului/consilierului juridic al părții, potrivit legilor de organizare și exercitare a profesiei, conform art. 85 alin. (3) C. pr. civ.; obiectul cererii, cu precizarea capetelor de cerere privind comisionul de rambursare și dobânda și a valorii lor, după prețuirea reclamantului, precum și modul de calcul prin care s-a ajuns la determinarea acestei valori, cu indicarea înscrisurilor corespunzătoare; arătarea dovezilor pe care se sprijină fiecare capăt de cerere (având în vedere că în cuprinsul cererii se fac referiri la o expertiză contabilă, să se indice obiectivele acesteia); să depună aceste precizări în dublu exemplar, unul fiind pentru comunicare.

Deși reclamantei i s-au comunicat în scris lipsurile, conform dovezii/procesului-verbal de înmânare din data de 19 aprilie 2013 cu mențiunea că în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării trebuie să facă completările sau modificările dispuse, sub sancțiunea anulării cererii, reclamanta nu s-a conformat acestor obligații, respectiv nu a indicat CNP-ul său, nu a indicat obiectul cererii, cu precizarea capetelor de cerere privind comisionul de rambursare și dobânda și a valorii lor, după prețuirea reclamantului, precum și modul de calcul prin care s-a ajuns la determinarea acestei valori, cu indicarea

fiile moi sus
prevăzută de
ră anularea
ură, actul de
i de nulitate
va lipsurilor
:48)”.
prile 2013,
(303/2013)

e nu numai
e excedeză
lăcată, din
a probei cu
pct. 7 NCPG,
, ulterioară,
și proceduri

manțului să
chemare în
dul numeric
numărul de
și juridice și
s-au atribuit
inoscute de
le asemenia,
e reclamanț,
l de telefon,
ni dovătoar
și organizare
u precizarea
vii lor, după
eterminarea
r pe care se
ac referiri la
zării în dubiu
scuți-verbal
t 10 zile de la
h sancțiunea
nu a indicat
rele privind
chamantului,
cu indicarea

Considerații privind regimul juridic aplicabil procedurii de regularizare a cererii de chemare în judecată înscrisurilor corespuuzătoare și nu a arătat dovezile pe care se sprijină fiecare capăt de cerere (având în vedere că în cuprinsul cererii se fac referiri la o expertiză contabilă, să se indice obiectivele acesteia).

În consecință, în temeiul art. 200 alin. (4) Cod procedură civilă raportat la art. 194-197 Cod procedură civilă, instanța va dispune anularea cererii.”

(Judecătoria Sectorului 6 București, încheierea din 30 aprilie 2013, dosar nr. 7130/303/2013)

Comentariu. Anularea cererii de chemare în judecată pe motivul că s-a propus proba cu expertiză contabilă, dar nu s-au indicat și obiectivele acesteia încalcă în mod vădit prevederile art. 194 lit. e) NCPG, care nu stabilește decât obligația de propunere a probelor, prin arătarea dovezilor pe care se sprijină fiecare capăt de cerere.

Soluția pronunțată încalcă și prevederile art. 237 alin. (2) pct. 7 NCPG și ale art. 258 NCPG, potrivit cărora problema admisibilității și încuviințarea probelor ca fiind concludente și necesare pentru judecarea procesului poate fi examinată și soluționată numai în etapa cercetării procesului, etapă ulterioară efectuării procedurii stabilite prin art. 201 NCPG, în niciun caz în etapa verificării și regularizării cererii de chemare în judecată.

5.7. Prin cererea de chemare în judecată formulată la data de 16 mai 2013, reclamanta SC D.TI. SRL a solicitat obligarea părții la plata sumei de 4.900 lei reprezentând contravaloarea anvelopelor livrate către părată, precum și plata dobânzii legale.

Instanța reține că în baza art. 200 alin. (1) C. pr. civ., odată cu verificarea cererii, s-a pus în vedere reclamantei să facă anunțurile completări și precizări, respectiv: de a achita taxă de timbru în valoare de 463,1 lei, de a indica numele, prenumele și adresa martorilor a căror audiere o solicită, de a depune certificat constatator ONRC din care să rezulte sediul actual al părții, certificat constatator ONRC din care să rezulte calitatea de administrator al lui P.D., de a achita 4,5 lei timbru judiciar, de a atașa interogatoriul cererii de chemare în judecată, obligații de îndeplinit în termen de 10 zile de la data comunicării, sub sancțiunea anulării cererii sale.

Adresa prin care reclamantei i-au fost puse în vedere aceste obligații a fost comunicată acesteia la data de 27 mai 2013.

Având în vedere că pentru termenul de azi, reclamanta nu și-a îndeplinit obligațiile ce i-au fost puse în vedere de către instanță, în baza art. 200 alin. (2) C. pr. civ., instanța va anula cererea.”

(Judecătoria Sectorului 5 București, încheierea din 19 iunie 2013, dosar nr. 9878/302/2013)

Comentariu. Din cuprinsul încheierii reiese că reclamantul nu s-a conformat obligațiilor stabilite în sarcina sa de instanță, potrivit art. 200 alin. (2) NCPG, de a indica numele, prenumele și adresa martorilor a căror audiere o șolicită și de a anexa interogatoriul.

Aceste două elemente nu sunt prevăzute la art. 194 lit. e) cu caracter obligatoriu.

Reclamantul nu s-a conformat nici obligației stabilite de instanță de a depune certificat constatator ONRC din care să rezulte sediul actual al părții. Or, art. 194 NCPG nu reglementează ca element al cererii de chemare în judecată dovada sediului părții. Prin instituirea acestei obligații instanța a adăugat la lege.

5.8. „Deși procedura de regularizare (...) a fost urmată de către instanță, reclamanta nu și-a îndeplinit obligația de a-și completa cererea în mod corespunzător.

Astfel, reclamanta avea obligațiile de a face dovada calității de proprietar a pârâtului, prin depunerea titlului acestuia de proprietate asupra imobilului, în fotocopie, ori prin adresa a DITL Sector 5 cu privire la titularul de rol fiscal asupra apartamentului, precizându-și doar acțiunea în sensul că solicită obligarea pârâtului doar la plata cotelor de întreținere.

Având în vedere că aceste obligații nu au fost îndeplinite, în temeiul art. 200 alin. (3) raportat la art. 194 lit. c) C. pr. civ., instanța va anula cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta A.P.

Complینirea oricăror lipsuri din cele mai sus precizate, după data anulării cererii, prin încheierea de față, nu se încadrează în prevederile obligatorii ale art. 200 C. pr. civ.”.

(Judecătoria Sectorului 5 București, încheierea din 19 iunie 2013, dosar nr. 8965/302/2013)

„Aspectele înveredate de reclamant în susținerea cererii de reexaminare, ca justificatoare a neîndeplinirii acestor obligații în termenul de 10 zile conform art. 200 alin. (2) C. pr. civ., nu pot fi primite, deoarece:

- instanța apreciază că măsura anulării cererii de chemare în judecată nu a fost dispusă eronat.

Astfel, odată ce judecătorul cauzei, față de conținutul cererii de chemare în judecată inițial formulată, a apreciat necesar și util să se efectueze anumite modificări/precizări, iar reclamantul nu a înțeles să se conformeze, apreciem că au fost corect aplicate dispozițiile art. 200 alin. (2) C. pr. civ.

În fapt, reclamantul nu a depus la dosar dovada calității de proprietar a pârâtului, astfel cum i s-a pus în vedere de către instanță. Această dovadă urma să fie depusă odată cu cererea de chemare în judecată, în cadrul înscrisurilor prin care își susține cererea de chemare în judecată, conform art. 194 lit. e) C. pr. civ.

Dovada calității de proprietar a celor care locuiesc în imobilul respectiv trebuie să fie deținută de Asociație, în cadrul evidențelor cărții de imobil, prin înscrierea titlului locativ al fiecărui locatar din imobilul bloc. Demersurile către DITL sunt subsidiare, odată ce în baza Legii nr. 230/2007 Asociația urma să fină această evidență a cărții de imobil, care fiind alfel temeiul pentru care a solicitat plata cotelor de întreținere de la acest pârât.

Pentru aceste motive, instanța, conform art. 200 alin. (6) C. pr. civ., va respinge cererea de reexaminare ca neîntemeiată”.

(Judecătoria Sectorului 5 București, încheierea din 5 septembrie 2013, dosar nr. 13821/302/2013)

Comentariu. Art. 194 NCPC nu reglementează ca element al cererii de chemare în judecată dovada calității de proprietar a pârâtului.

Normele juridice care reglementează calitatea procesuală a pârâtului nu ocrotesc un interes public.

Eventuala lipsă a calității procesuale pasive nu putea fi invocată decât de către pârâtul însuși, prin întâmpinare, pe calea unei excepții relative de fond, cu respectarea prevederilor art. 246 alin. (2) și ale art. 247 alin. (2) NCPC.

5.9. „În temeiul art. 200 alin. (1) NCPC, instanța a verificat dacă cererea de chemare în judecată îndeplinește cerințele prevăzute de art. 194-197 NCPC și a constatat că aceasta nu

îndeplinește cerințele art. 194-197 NCPC, i s-a cor primirea com care se sprijine indice numele în data de 22 c

Reclamant.

art. 200 alin. (1) de 3 mai 2013 pe care înțele, deduse judecăt, conformart disp în judecată va se va cere dov în această

alin. (1), potr prevăzute de i încheiere, dat

Așadar, ar cerințe legale termen de juc existenței une propune prob cursul procesi acestor cerinț în consid anularea pres (Jud

Comenta

în sensul că art. 194-197

aplicarea san sau la incide:

sanțiune pr regularizării anulara sa”.

Interpret:

corect decât art. 174-179

Deoarece nerespectare

Ot, câtă v o cerere de

cadrlui pro în etapa

pârâtul nu pe de chemare i

Considerații privind regimul juridic aplicabil procedurii de regularizare a cererii de chemare în judecată îndeplinește cerințele menționate, motiv pentru care, prin rezoluția din data de 17 aprilie 2013, i s-a comunicat petentului că în temeiul art. 200 NCPG, în termen de 10 zile de la primirea comunicării, sub sancțiunea anulării cererii, are obligația de a indica dovezile pe care se sprijină fiecare capăt de cerere, iar dacă solicită administrarea probei cu martori să indice numele și adresele acestora. Aceste obligații i-au fost comunicate în scris petentului la data de 22 aprilie 2013, potrivit dovezii de înmânare, aflată la dosar.

Reclamantul nu și-a îndeplinit obligațiile stabilite de instanță în termenul prevăzut de art. 200 alin. (2) NCPG calculat potrivit art. 181 alin. (1) pct. 2 NCPG (adică până la data de 3 mai 2013), în sensul că, deși i s-a pus în vedere să indice care sunt mijloacele de probă pe care înțelege să le folosească în apărarea sa, respectiv pentru dovedirea pretențiilor deduse judecătii, cu indicarea adresei martorilor pe care îi solicită a fi audiați, acesta nu s-a conformat dispozițiilor instanței, or, potrivit art. 196 alin. (1) lit. e) NCPG, cererea de chemare în judecată va cuprinde arătarea dovezilor pe care se sprijină fiecare capăt de cerere, iar când se va cere dovada cu martori, se vor arăta numele, prenumele și adresa acestora.

În această ordine de idei, devin incidente dispozițiile art. 200 alin. (3) coroborate cu alin. (1), potrivit cărora dacă obligațiile privind completarea sau modificarea cererii prevăzute de art. 194-197 NCPG nu sunt îndeplinite în termenul prevăzut la alin. (2), prin încheiere, dată în camera de consiliu, se dispune anularea cererii.

Așadar, art. 200 trebuie interpretat în sensul că în ipoteza nerespectării oricărei cerințe legale dintre cele prevăzute de art. 194-197 NCPG, care, după acordarea primului termen de judecată, ar conduce la aplicarea sancțiunii nulității condiționate de dovada existenței unei vătămări procesuale sau la aplicarea sancțiunii nulității condiționate de dovada existenței unei vătămări procesuale sau la incidenta sancțiunii decăderii din dreptul de a propune probe ori la oricare altă sancțiune prevăzută de lege pentru cereri formulate în cursul procesului, în procedura regularizării cererii de chemare în judecată neimplinirea acestor cerințe va atinge anularea sa.

În considerarea celor reținute, în temeiul art. 200 alin. (3) NCPG, instanța va dispune anularea prezentei cereri de chemare în judecată.”

(Judecătoria Petroșani, încheierea din 10 mai 2013, dosar nr. 4079/278/2013)

Comentariu. Prin încheiere, instanța statuează că „art. 200 trebuie interpretat în sensul că în ipoteza nerespectării oricărei cerințe legale dintre cele prevăzute de art. 194-197 NCPG, care, după acordarea primului termen de judecată, ar conduce la aplicarea sancțiunii nulității condiționate de dovada existenței unei vătămări procesuale sau la incidenta sancțiunii decăderii din dreptul de a propune probe ori la oricare altă sancțiune prevăzută de lege pentru cereri formulate în cursul procesului, în procedura regularizării cererii de chemare în judecată neimplinirea acestor cerințe va atinge anularea sa.”

Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 200 NCPG nu poate fi făcută în mod corect decât prin interpretarea acestor prevederi legale în mod coroborat cu dispozițiile art. 174-179 NCPG, care instituie regimul juridic al nulității actelor de procedură.

Deoarece art. 194 NCPG instituie cerințe intrinseci cererii de chemare în judecată, nerespectarea acestora constituie un motiv de nulitate condiționată de vătămare.

Or, câtă vreme cerințele art. 196 alin. (1) teza I NCPG sunt respectate, deoarece o cerere de chemare în judecată conține elementele esențiale care permit stabilirea cadrului procesual dedus judecătii, interesul public este ocrotit.

În etapa procesuală a regularizării cererii de chemare în judecată, necontencioasă, pătăul nu poate face dovada existenței niciunei vătămări, deoarece, prin ipoteză, cererea de chemare în judecată nu i s-a comunicat.

Chiar și în ipotezele în care vătămarea părâtului s-ar presupune, având în vedere că sancțiunea nulității este expres prevăzută, art. 175 alin. (1) NCPC condiționează aplicarea sancțiunii nulității de împrejurarea că vătămarea nu poate fi altfel înlăturată decât prin anularea cererii de chemare în judecată.

Or, instanța nu examinează deloc dacă este întrunită această cerință pentru aplicarea sancțiunii nulității.

Prevederile art. 175 alin. (1) NCPC, dar și cele ale art. 177 alin. (1) NCPC, care obligă instanța să îndrepte nerregularitatea actului de procedură ori de câte ori este posibilă înlăturarea vătămării fără anularea actului, interzic instanței orice interpretare în sensul că dacă, potențial, nerespectarea cerințelor art. 194-197 NCPC ar conduce la aplicarea oricărei alte sancțiuni prevăzute de lege, necomplinirea cerințelor în procedura regularizării cererii de chemare în judecată atrage anularea cererii.

Nerespectarea obligației de a arăta dovezile pe care se sprijină fiecare capăt de cerere vatămă procesual reclamantul, care va fi decăzut din dreptul de a propune probe, și nu părâtul. Norma instituită prin art. 194 lit. e) NCPC ocrotește în mod evident un interes privat, astfel că eventuala nulitate a cererii de chemare în judecată este relativă și nu poate fi invocată din oficiu de către instanță, potrivit art. 178 NCPC.

5.10. „Verificând cererea sub aspectul intrării cerințelor prevăzute la art. 194-197 C. pr. civ. s-a dispus, prin rezoluția președintelui completului de judecată, comunicarea în scris către reclamantă că, în termen de 10 zile de la primirea comunicării, sub sancțiunea anulării cererii, să indice numele/denumirea și domiciliul/sediul părâtului, să indice codul numeric personal sau, după caz, codul unic de înregistrare ori codul de înregistrare fiscală, numărul de înmatriculare în registrul comerțului sau de înscriere în registrul persoanelor juridice și contul bancar, să arate motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază cererea, precum și dovezile pe care se sprijină fiecare capăt de cerere.

Deși reclamantei nu au fost comunicate aceste obligații de regularizare a cererii, semnând de primire, la data de 24 iulie 2013, acesta nu și-a îndeplinit niciuna dintre obligațiile de regularizare stabilite în sarcina sa în termen de 10 zile de la primirea comunicării.

Potrivit art. 200 alin. (3) C. pr. civ., dacă obligațiile privind completarea sau modificarea cererii nu sunt îndeplinite în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării, prin încheiere dată în camera de consiliu, se dispune anularea cererii.

Având în vedere aceste considerente, tribunalul va face aplicarea dispozițiilor legale anterioare menționate și va anula cererea de chemare în judecată”.

(Tribunalul) Timiș, încheierea nr. 1999 din 5 august 2013, dosar nr. 7732/30/2013)

Comentariu. Încheierea confirmă practica instanțelor de a nu face nicio interpretare a normelor legale pe care urmează să le aplice și de a anula cereri de chemare în judecată care nu întrunesc oricare dintre cerințele prevăzute la art. 194 NCPC, inclusiv privitoare la elemente care pot fi indicate „în măsura în care acestea sunt cunoscute de reclamant”. precum: „codul numeric personal sau, după caz, codul unic de înregistrare ori codul de înregistrare fiscală, numărul de înmatriculare în registrul comerțului sau de înscriere în registrul persoanelor juridice și contul bancar”.

5.11. „În motivarea cererii de reexaminare reclamantul a arătat că a depus dovada achitării taxei judiciare de timbru, timbrul judiciar și copia cărții de identitate, copia minutei hotărârii pronunțate în dosarul nr. 2106/325/2010 al Judecătoriai Timișoara,

dovada
astfel c
Cere
Ana
Pri
nr. 102
a cerer
petenti
prin ad
de conc
Car
alin. (3
Pri
permisi
astfel c
modific
încheie
Pe
punea l
comunu
instanț
expres
Asu
judecat
art. 19
de con
conduc
de a an
Fap
cereri
câi de c
stabilit
Așa
de câr

Cor
indicat
în c
eviden
anexe

rând în vedere condiționarea
întregii întârziată

antru aplicarea P.C. care obligă
și este posibilă
etare în sensul
ce la aplicarea
în procedura

apăt de cerere
ne probe, și nu
lent un interes
relativă și nu

a art. 194-197
comunicarea în
sub sancțiunea
să indice codul
nistrare fiscală,
și persoanelor
tează cererea,

verii, semnând
obligățiile de
nicării.
nu modificarea
numărării, prin

zaiților legate
32/30/2013)

o interpretare
re în judecată
siv privitoare
le reclamant,
e ori codul de
le înscriere în

depus dovada
rititate, copia
lei Timișoara,

Considerații privind regimul juridic aplicabil procedurii de regularizare a cererii de chemare în judecată
dovada nr. 57822 din 13 noiembrie 2012, adresa nr. 839130 din 11 aprilie 2013 a Pj Timiș,
astfel că din acest punct de vedere încheierea de anulare a cererii este neîntemeiată.
Cererea nu a fost motivată în drept.

Analizând cererea de reexaminare formulată de petent, constată următoarele:

Prin încheierea civilă nr. 6177 pronunțată la data de 9 mai 2013 în dosarul
nr. 10252/325/2013 al Judecătorei Timișoara, instanța, verificând modul de complinire
a cererii înregistrate pe rolul instanței la data de 9 aprilie 2013, a constatat faptul că
petentul nu a înțeles să se conformeze dispozițiilor date de instanță și comunicate acestuia
prin adresa primită la data de 17 aprilie 2013 și nu a indicat seria și numărul permisului
de conducere ce solicită a-i fi restituit, nedepunându-l în copie în două exemplare.

Ca atare, instanța a dispus anularea cererii, în conformitate cu prevederile art. 200
alin. (3) C. pr. civ.

Prin cererea de reexaminare petentul a precizat că a complinit lipsurile cererii și că
permisul de conducere este reținut de către S.R.T, fiind în imposibilitate de a depune copii,
astfel cum a solicitat instanța, ca atare, încheierea pronunțată este nelegală.

Art. 200 alin. (3) C. pr. civ. prevede că „dacă obligațiile privind completarea sau
modificarea cererii nu sunt îndeplinite în termenul prevăzut la alin. (2), instanța, prin
încheiere, va anula cererea.”

Petentul a primit la data de 17 aprilie 2013 comunicarea emisă de instanță prin care i se
punea în vedere ce anume trebuie să complinească în legătură cu cererea formulată, dovada
comunicării fiind anexată la dosarul de fond. Petentul a înțeles să poarte corespondență cu
instanța prin care a depus unele înscrisuri, însă nu s-a conformat obligațiilor menționate
expres în conținutul comunicării.

Asupra dispozițiilor date de instanță cu ocazia regularizării cererii de chemare în
judecată, instanța constată că acestea au fost dispuse în conformitate cu prevederile
art. 194-197 C. pr. civ. Obiectul acțiunii civile îl constituie cererea de restituire a permisului
de conducere, reținut în anul 2008, astfel că, în lipsa depunerii unei copii a permisului de
conducere și a indicării cel puțin a seriei și numărului actului, instanța este în imposibilitate
de a analiza fondul cererii de chemare în judecată.

Faptul că prin prezenta cerere petentul a înțeles să complinească în parte lipsurile
cererii nu constituie o îndeplinire a obligațiilor de natură să determine admiterea prezentei
câi de atac, deoarece petentul nu a respectat termenul de 10 zile, termen legal procedural,
stabilite de art. 200 alin. (2) C. pr. civ.

Așadar, având în vedere faptul că neregularitățile cererii nu au fost înlăturate în termen
de către petent, instanța va respinge cererea de reexaminare ca neîntemeiată”

[Judecătoria Timișoara, încheierea nr. 7908 din 5 august 2013,
dosar nr. 14747/325/2013)

Comentariu. Din datele speței reiese că obiectul cererii de chemare în judecată a fost
indicat de reclamant: restituirea permisului de conducere reținut de părint.

În dovedirea pretenției deduse judecării, reclamanții a depus înscrisuri, dar, în mod
evident, din moment ce nu se afla în posesia permisului de conducere, nu a putut să
anexeze copii ale permisului, în două exemplare, astfel cum l-a pus în vedere instanța.